

№ 7-8 (639-640)
Вересень 2005 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті <http://www.vstu.edu.ua>

Вітаємо з Днем університету!

4 жовтня відзначасмо 45-річницю з часу заснування нашого ВНЗ.

День університету — це свято спілкування, усвідомлення значення наших спільних здобутків. І день єднання усіх, хто відчуває себе причетним до університетської спільноти.

Програма святкування:

- 8¹⁵ – 10⁰⁰ — заняття згідно розкладу;
- 10¹⁵ – 13⁰⁰ — зустрічі, дискусії, обговорення, презентації в інститутах, на факультетах та кафедрах згідно спеціальних програм;
- 11⁰⁰ – 14⁰⁰ — широка програма культурно-просвітницьких заходів у Центрі культурології та спортивно-оздоровчих заходів на стадіонах ВНТУ;
- 15⁰⁰ — загальноуніверситетські урочистості (актова зала);
- 18⁰⁰ — конкурс «Містер Шарм».

Першоввересень

СВОЇМ ДИПЛОМОМ ВОНИ ПИШАТИМУТЬСЯ

Хоча Україна переживає нині демографічний спад, і кількість випускників шкіл усе зменшується, бажаючих стати студентами нашого Вінницького національного технічного університету цьогоріч було значно більше, ніж торік. Конкурс помітно зріс майже на усі спеціальності. І на деякі сягнув до 8 осіб на місце!

Для тих, хто у доленосній інтелектуальній боротьбі здобув право називати знаній у Європі ВНТУ своєю alma-mater, влаштували пишні урочистості — посвяту в першокурсники.

— Юні друзі! Поздоровляю вас із цією знаменною подією у вашому житті, — звертається до наймолодших студентів ректор університету, доктор технічних наук, професор, академік Академії педагогічних наук України Борис МОКІН. — Наш ВНЗ готує спеціалістів не лише для України, а й для 70 країн світу. Ви усі чули про Болонський процес, усі знаєте, що він започаткований університетами країн Західної Європи, аби наздогнати північноамериканську систему вищої освіти, оскільки вона має певні переваги. Долучилась цього року до Болонського процесу і Україна. Але ВНТУ працює за північноамериканською системою вищої освіти ще з 1991 року. Отож, ви навчатиметесь в університеті, який сьогодні на найпереводіших позиціях світової освіти. Нині є черга із студентів Київського політехнічного, із Національного університету імені Шевченка, котрі прагнуть перевестись до нас у ВНТУ. Вони отримають таку можливість лише за умови, якщо з'являться вакансії. Я бажаю, щоб ви так учились, щоб ці вакансії не з'являлись. Я бажаю, щоб ви стали фахівцями, яких визнаватиме світ. Сьогодні, хоча Україна ще не має угоди про визнання своїх дипломів усіма державами Європи і Америки, дипломи ВНТУ визнаються абсолютно скрізь. Зокрема у Сполучених Штатах і країнах Західної Європи. Тож, ваш диплом буде вашою гордістю. Я не дуже радію, якщо хтось від'їжджає до Канади на постійне місце проживання, але все ж приємно, коли довідаюсь, що найбільше балів на співбесіді в посольстві отримали за те, що мають диплом Вінницького національного технічного університету. Отож, ми інтелектуально допомагаємо іншим народам. Це свідчить, що наші кадри — це кадри світового значення. І я впевнений, що серед вас теж є і майбутні доктори наук, професори, і академіки, і майбутні заслужені винахідники, що ви уславите наш університет і нашу землю своїми досягненнями у праці й науці.

Можливо, й у мистецтві. Як, скажімо, наш минулорічний випускник Віталій ФОРОНОВ. Хлопець брав активну участь у мистецьких заходах ВНЗ, вдосконалюючи свій голос і сценічне вміння. Нині ж, отримавши запрошення, став солістом хору імені Вірьовки.

Для щасливих першокурсників і їхніх батьків співала магістр Світлана РИХЛЮК. Вона теж не лише відмінниця навчання, але й переможниця всеукраїнських співочих конкурсів у Боромлі, де голова журі сам Анатолій Авдієвський.

Захоплююче сприймали винуватці урочистостей спів і талановитого Фелікса ВОЛКОВА. Він, до речі, був одним із польових командирів тієї кількатисячної армії наших

**Урочиста хода першокурсників.
У дорогу! До знань!**

студентів, яка під прапором університету на столичному майдані Незалежності і біля президентської адміністрації виборювала ідеали свободи і демократії під час Помаранчевої революції.

Директор Інституту АЕКСУ, академік Української технологічної академії, професор Анатолій ВАСЮРА нагадав присутнім, що ВНТУ нещодавно увійшов до Всесвітньої асоціації університетів. Такої честі від України удостоїлись лише 5 ВНЗ. Наголосив, що за кількістю докторів і кандидатів наук Вінницький техуніверситет має показники вдвічі вищі за середні по Міністерству освіти і науки України. А більшість викладачів ВНЗ — це його випускники.

Завідувач кафедри радіотехніки Олександр ОСАДЧУК закінчив ВНТУ у 1993 році і нині є одним із наймолодших докторів технічних наук, професорів в Україні. Він ще й майстер спорту зі стрільби з лука. А першокурсникам побажав наполегливості в досягненні мети.

ВНТУ співпрацює з багатьма підприємствами. Говорить представник ЗАТ «Київстар Дж Ес Ем» Анастасія ПЕРСИЦЬКА:

— Я щиро рада за вас, що навчатиметесь у такому чудовому університеті. Завдяки новаторській політиці ректорату рейтинг, популярність ВНТУ стрімко зростає. Хоч подякувати вашому викладачеві, доценту Юрію Крушевському. Він є фахівцем стосовно розповсюдження радіохвиль і ми його запросили бути науковим експертом нашої програми «Медіа-клуб 067». Він успішно справився зі своїм завданням. Про цей захід писали усі провідні ЗМІ України. «Київстар Дж Ес Ем» заснувала стипендії для шести кращих студентів вашого університету. Розмір цих стипендій досить серйозний — \$80, \$60 і \$40. Отож, навчайтесь, і можливо незабаром ми матимемо честь назвати вас своїми колегами.

ГОТУЄМО КАДРИ МІЖНАРОДНОГО РІВНЯ

**ВНТУ НА НАЙПЕРЕДОВІШИХ ПОЗИЦІЯХ СВІТОВОЇ ОСВІТИ.
ДИПЛОМИ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВИЗНАЮТЬСЯ В УСІХ КРАЇНАХ**

Університетський часопис стартує в новий навчальний рік, дотримуючись своєї старої доброї традиції — видруковувати ґрунтовне інтерв'ю з чільним керівником нашого ВНЗ, заслуженим діячем науки і техніки України, академіком Академії педагогічних наук України, доктором технічних наук, професором **Борисом МОКІНИМ**.

У розмові — аналіз здійсненого впродовж року минулого, окреслення завдань, з котрими маємо впоратись у новому навчальному році.

— **Борисе Івановичу, розкажіть, будь-ласка, які нові спеціальності відкрито у нашому університеті.**

— Ми вперше набрали і розпочали підготовку спеціалістів на 1-му курсі ще з однієї нової спеціальності в Інституті ІТКІ, а саме — зі спеціальності 6.160104 — Адміністративний менеджмент у сфері захисту інформації, яка відкрита у нас в кінці минулого навчального року зусиллями в першу чергу завідувача кафедри ОТ, професора Олексія Азарова та доцента цієї кафедри Юрія Яремчука.

Цим замкнули цикл спеціальностей, пов'язаних з комп'ютерною технікою. Тепер готуємо і тих, хто конструює та обслуговує комп'ютери, і тих, хто ставить задачі у вигляді, адекватному для їх сприйняття комп'ютерним інтелектом, і тих, які програмують ці задачі, і тих, хто займається конструюванням та обслуговуванням операційних систем в комп'ютерних мережах, і тих, хто захищає інформацію в таких мережах від впливу комп'ютерних вірусів та атак хакерів, і тих, хто виконує менеджерські функції у цих специфічних об'єктно пов'язаних, але різнофункціональних колективах спеціалістів.

За двома спеціальностями: 7.070801 — Екологія та охорона навколишнього середовища, а також 7.091302 — Метрологія та вимірювальна

Ректор ВНТУ академік Борис Мокін і кращі магістри нашого університету Богдан Власюк, Олександр Петров, Тетяна Голубєва

техніка — у звітному році здійснили перший випуск спеціалістів і пройшли акредитацію 3-го рівня та ліцензування на 4-й рівень. Це у першу чергу заслуга завідувача кафедри ХЕБ, професора Василя Петрука та завідувача кафедри МПА, професора Володимира Поджаренка.

Ще за двома спеціальностями: 6.160105 — Захист інформації в комп'ютерних системах, а також 6.092401 — Телекомунікаційні системи та мережі — ми вперше здійснили випуск бакалаврів і пройшли акредитацію 2-го та ліцензування 3-го рівнів. Це заслуга насамперед завідувачів кафедри ЗІ, професора Володимира Лужецького та кафедри ТСТБ, професора Василя Кічака.

— **Попри демографічний спад в Україні бажаючих навчатись у нашому університеті цього року виявилось на чверть тисячі більше, ніж торік. Це яскраве свідчення росту іміджу університету.**

— Для навчання на денному відділенні ми отри-

Благословення у студентське життя першокурсники отримують від випускника своєї alma-mater Олександра Осадчука — одного з наймолодших в Україні доктора

мали 1925 заяв абітурієнтів, а на заочному відділенні — 323. Оскільки міністерство нам спустило за державним замовленням 745 місць на денне відділення і 74 місця на заочне, то конкурс заяв склав: на денне відділення — 2,58, а на заочне — 4,36. Нагадаю, що у минулому році ми мали ці показники, відповідно, на рівні 2,25 (приріст 0,33) і 4,23 (приріст 0,13).

Вище середнього по університету значення показника подачі заяв на денне відділення досягнуто Інститутом менеджменту — 7,77 (проти 6,34 у минулому році), Інститутом будівництва, теплоенергетики та газопостачання — 3,29 (проти 2,54 у минулому році) та Інститутом інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії — 2,69 (проти 2,43 у минулому році).

Менше середнього по університету значення цього показника досягнуто Інститутом електроенергетики, екології та електромеханіки — 2,42 (проти 2,16 у минулому році), Інститутом машинобудування та транспорту — 2,30 (проти 1,78 у минулому році), Інститутом радіотехніки, зв'язку та приладобудування — 1,90 (проти 1,80 у минулому році) та Інститутом автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління — 1,68 (проти 1,71 минулого року). Як бачите, в усіх інститутах, окрім ІнаЕКСУ, маємо приріст кількості заяв на місце порівняно з минулим роком.

Кидається у вічі те, що ІнаЕКСУ є єдиним інститутом у структурі нашого університету, в якому по жодній із спеціальностей не досягнуто середнього значення показника, на основі якого здійснено цей аналіз.

У механіків та радистів є по одній спеціальності, на які кількість заяв на одне місце є вищою середнього значення по університету — це 6.090258 — Автомобілі та автомобільне господарство (значення показника 4,08) та 6.092401 — Те-

лекомунікаційні системи та мережі (значення показника 2,75).

В енергетиків таких спеціальностей дві: 6.070801 — Екологія та охорона навколишнього середовища (значення показника 2,75) та 6.090603 — Електро-технічні системи електроспоживання (значення показника 3,12).

В ІніТКІ таких спеціальностей три: 6.080403 — Програмне забезпечення автоматизованих систем (3,44), 6.160105 — Захист інформації в комп'ютерних системах (3,05) та 6.091505 — Комп'ютерні системи та мережі (2,70).

В ІнБТЕГП усі 5 спеціальностей мають значення показника, вище за середнє по університету, в діапазоні від 2,60 для спеціальності 6.090510 — Теплоенергетика до 4,16 для спеціальності 6.092101 — Промислове та цивільне будівництво.

Показник спеціальності 6.050201 — Менеджмент організацій я уже наводив — 7,77, він же є показником і в цілому по Інституту менеджменту. Але в розрізі спеціалізацій в цьому інституті не все так добре, як в ІнБТЕГП, оскільки половина від усіх абітурієнтів, які подали заяви на цю спеціальність, хочуть бути менеджерами організації з фінансово-кредитної діяльності. І багато менше бажаючих йти на інші види менеджменту, особливо в організаціях машинобудування та радіоелектроніки.

— Як і в минулі роки, так і нині з атестату ми брали 6 оцінок (алгебра, геометрія, фізика, інформатика, українська мова, іноземна мова), тож атестат міг дати абітурієнту максимум 72 бали. Ще максимум 30 балів можна було набрати на нашому комплексному іспиті, який включав 4 питання з фізики та по 3 з алгебри і геометрії. Тож, максимум суми балів, які враховуються при конкурсному зарахуванні, дорівнював і цього року 102.

— Наш поріг у 10 балів з комплексного вступного іспиту ми залишили, а от, на жаль, поріг для сумарного балу довелося із 70 понизити до 52 — це продиктовано вимогами загальнодержавних правил прийому. І це відкрило дорогу до нашого університету і якійсь частині шкільних середнячків, особливо з категорій, на які розповсюджуються загальнодержавні пільги. Піднімати наш поріг ми не ризикнули, щоб не опинитись у ситуації недобору. Адже безпечніше здійснювати прийом, коли більша кількість абітурієнтів братиме участь у конкурсі. Хоча розуміли, що в умовах дії пільг, постраждають від такої тактики при заповненні престижних спеціальностей в першу чергу діти підготовленіші.

Оскільки і президент держави, і наш міністр неодноразово заявляли, що з 2006 року в усіх

ВНЗ при прийомі використовуватиметься виключно тестова система, то ми на приймальній комісії вирішили уже цього року здійснити прийом за змішаною системою, включивши в кожний білет 5 питань тестового характеру, а в 5 питаннях залишити традиційний пошук своїх шляхів їх розв'язання. З фізики із 4 питань в кожному білеті було по 3 тестових, а з алгебри і геометрії із 3 питань по кожній дисципліні тестових питань було лише по одному.

Минулого року головам предметних комісій ми дозволяли заходити до залів, в яких абітурієнти писали відповіді на питання білетів, аби вони могли дати роз'яснення якихось не зовсім зрозумілих формулювань у завданнях цих білетів. Але цього року голови предметних комісій з'являлись в університеті разом з усіма членами предметних комісій. Недопуск їх до залів під час письмових іспитів має два пояснення. По-перше, досвід попередніх років показав, що задають хоча б по одному запитанню протягом іспиту не більше 20% абітурієнтів, а близько 5% «тягнуть руку» кожні 10-15 хвилин. Тож, нічого небезпечного для університету з позицій набору на 1-й курс не трапиться, якщо ці 5% «вилетять» зовсім, а 20% попадуть у «групу ризику».

А по-друге, спілкування під час іспитів голів предметних комісій з абітурієнтами стосовно відповідей на їхні запитання може розцінюватись батьками інших абітурієнтів, які за допомогою відеокамер спостерігатимуть цей процес на моніторах системи контролю, винесених на вулицю, як намагання когось «протягнути». Тож, одноставно погодились, що краще нехай залишаються в залах під час іспитів лише асистенти-філологи, які нікому нічого не можуть допомогти з математики та фізики й без відеокамер спостереження.

— Які ж результати ми отримали?

— Спочатку за результатами випускних іспитів згідно виділених квот ми зарахували 99 випускників Підготовчого відділення та 77 випускників Фізико-математичної школи Інституту довузівської підготовки. А після співбесіди ще й 172 медалістів. Тож, до початку складання вступних іспитів основною масою абітурієнтів ми уже заповнили 348 місць держзамовлення із виділених нам 745. А на тих 397 місць держзамовлення, що залишились, у нас претендувало ще 1577 абітурієнтів. Тобто, на кожне вакантне місце ми ще мали по 4 абітурієнта. Боротьба за ці місця розгорнулася гостра.

Найскладніше за загальним конкурсом на місця держзамовлення виявилось поступити до нас за спеціальностями — 7.091501 (Комп'ютерні системи та мережі) і 7.160105 (Захист інформації в комп'ютерних системах та мережах). Бажаючим довелося долати планку на рівні 101 бала із 102 можливих. Прохідний бал у менеджерів на

спеціальність 7.050201 піднявся цього року до 99, а на спеціальності 7.080403 у програмістів опустився до 97. 96-и балів вистачило, щоб стати студентами за спеціальностями — 7.080404 (Інтелектуальні системи прийняття рішень) і 7.091401 (Комп'ютеризовані системи автоматизації та управління). Відмітки 95-и досяг прохідний бал на спеціальностях — 7.160104 (Адміністративний менеджмент у сфері захисту інформації з обмеженим доступом) і 7.090602 (Електричні системи і мережі). Не менше 94 балів потрібно було набрати, щоб стати студентами за спеціальностями — 7.092101 (Промислове та цивільне будівництво) і 7.092103 (Міське будівництво та господарство), та не менше 93 балів — за спеціальностями — 7.092108 (Теплогазопостачання та вентиляція), 7.092401 (Телекомунікаційні системи та мережі) і 7.090258 (Автомобілі та автомобільне господарство).

Найнижче значення прохідного балу на рівні 77 мало місце на спеціальності 7.090203 (Металорізальні верстати та системи). 79 балів виявилось достатньо, щоб стати студентами спеціальності 7.092303 (Технологія і устаткування відновлення та підвищення зносостійкості машин і конструкцій). А на спеціальності 7.091001 (Виробництво електронних засобів) та 7.090202 (Технологія машинобудування) вистачило 82 балів.

— Навіть найнижчий цьогорічний прохідний бал виявився на 7 одиниць вищим за найнижчий прохідний бал у минулому році!

— Але це, на жаль, не означає, що до нас поступили підготовленіші випускники шкіл. Збільшення прохідних балів пояснюється тим, що із 10-и завдань екзаменаційного білета 5 було тестових, де потрібно із трьох наведених відповідей вибрати одну правильну. І частина абітурієнтів зі слабкими знаннями деякі відповіді вгадали. А дехто зміг передати номери правильних відповідей своєму приятелю, що сидів кілька партами вище чи нижче, на пальцях.

Тож, перехід наступного року на стопроцентний тестовий варіант вступних іспитів призведе до суттєвого зростання прохідних балів на усіх спеціальностях.

— Апологети тестового складання вступних іспитів вважають їх реалізацію на комп'ютерах панацеєю від корупції.

— Але це самообман і насамперед ректорів та тих керівників міністерства, котрі мають гуманітарну освіту. Вони не розуміють того, що комп'ютеризація вступних іспитів призводить лише до того, що корупція переміщується з рівня викладачів, котрі приймають іспити, на рівень інженерів і операторів, які обслуговують комп'ютерну техніку. Адже для тих, хто володіє навиками роботи з комп'ютерною технікою не

секрет, що немає ніяких ускладнень у тому, щоб змінити будь-який файл, або його частину, у потрібному ракурсі. Причому для цього навіть не потрібно знаходитись поряд із комп'ютером, за яким абітурієнт складає тест. І втручання в роботу сервера ЦВК із-за її меж під час минулих президентських виборів є тому яскравим підтвердженням. До речі, інженери і оператори, які обслуговують комп'ютерну техніку, не є посадовими особами, яких можна притягнути до відповідальності за корупційні дії і хабарництво. Тож, підмінюючи файли на потрібні під час вступних іспитів, вони чинитимуть не корупційні дії, а надаватимуть платні послуги абітурієнтам, за що їх жоден суд не притягне до кримінальної відповідальності, що сприятиме новому витку корупції у ВНЗ. Але ми уже розробили ідеологію тестування у майбутньому році, яка не матиме подібних недоліків.

— **Справжній бум цього року спостерігався під час зарахування на платне навчання за контрактами.**

— І це незважаючи на те, що через підвищення зарплати викладачам, ми змушені були підвищити і вартість навчання за контрактом. При держзамовленні у 745 місць ми мали право таку ж кількість абітурієнтів зарахувати на 1-й курс і на навчання за контрактом. І, заключивши 680 контрактів, ми майже вийшли на цей рівень, чого не спостерігалось в усі попередні роки.

Найбільше контрактників маємо в Інституті менеджменту (167) і в Інституті електроенергетики, екології та електромеханіки (128). На жаль, зменшилась кількість контрактників в Інституті інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, де ми їх маємо лише 100 із 140 можливих. Особливо дивує спад популярності спеціальності 7.080404. Крім менеджерів за ліцензованим обсягом закрились контрактниками і усі 5 спеціальностей ІнБТЕГП, а також спеціальності 7.090801 в ІнАЕКСУ, 7.160105 в ІнІТКІ, 7.090602 та 7.070801 в ІнЕЕЕМ, 7.090202 в ІнМТ.

— **Наступного року українську вищу освіту чекає суттєве скорочення кількості спеціальностей і перетворення більшої частини нинішніх спеціальностей у спеціалізації.**

— За тими пропозиціями, що напрацьовані комісією нашого міністерства і підтримані ректорами вищих технічних навчальних закладів, у нашому університеті із нинішніх 31 спеціальності збережеться 21, а інші стануть спеціалізаціями.

ВІДЕОКОНТРОЛЬ ЗА ВСТУПНИМИ ІСПИТАМИ

У нашому Вінницькому національному технічному університеті цього року вступні іспити проводились у відкритому режимі. Батьки могли спостерігати не тільки те, як їх чада на письмовому екзамені думають над розв'язуванням задач з математики і фізики. Контролювали вони й те, як викладачі-фахівці перевіряють екзаменаційні роботи їх абітурієнтів, кожна з яких має свій шифр, як виставляють оцінки у відомості. І потім як предметна комісія дістає із сейфа конверти із кодами і нарешті розкодовує прізвища.

І в залах, де проходять вступні іспити, і в коридорах, і в кімнаті приймальної комісії були встановлені камери спостереження. Картинка з них виводилась на два монітори, які вивішені на вулиці. До речі, відеоряд записувався на жорсткий диск, отож якщо хтось із вступників чи їх вболівальників виявив бажання впевнитись в об'єктивності уже «пост фактум» — така можливість забезпечена.

Надалі відео вступної кампанії в on-line буде виведене в Інтернет, де будь-хто, зокрема міністр освіти і науки України, зможе поспостерігати, як проходять іспити у ВНТУ.

Поки що випускні кафедри ми зберігатимемо усі, але згодом ті кафедри, які готуватимуть спеціалізації, за якими не буде бажаних навчатись, приєднуюватимуться до споріднених у межах однакової спеціальності. Тому питання профорієнтації стане питанням виживання кафедр. І про це треба усім пам'ятати.

— **Загальнодержавні ЗМІ писали, говорили про безпрецедентно прозору цьогорічну вступну кампанію до нашого університету. Та все ж батьки одного абітурієнта звертались до президента...**

— До університету надійшов лист від заступника голови ВОДА Івана Гамрецького, яким він мені доводив до відома звернення матері одного із абітурієнтів до президента держави з проханням допомогти її сину стати студентом нашого університету. Як обґрунтування свого звернення вона вказала, що у неї немає грошей на дачу хабара, а без цього, мовляв, до нашого університету не поступиш. В якості ж аргументу, що її син має гарні

знання, вона повідомила, що він цього року закінчив у Ямполі школу №2 зі срібною медаллю.

Можете собі уявити, як я обурився, отримавши цей лист. Адже прозорішої процедури прийому вступних іспитів на усіх її стадіях не було і немає в жодному іншому ВНЗ України.

Ознайомившись з матеріалами вступного іспиту та матеріалами відповідей на письмові запитання, що були задані цьому абітурієнту на співбесіді з ним, як з медалістом, я побачив нульові оцінки і з усіх трьох запитань співбесіди, відповіді на які треба було дати в тестовому режимі. І теж нулі я побачив в якості оцінок на усі 10 запитань екзаменаційного білета, половина яких теж мали тестовий характер. Тобто, з такими знаннями цей абітурієнт не те, що не зможе навчатись в університеті — він не зможе навчатись навіть у технікумі.

І на цьому прикладі я зрозумів, яких масштабів набрала корупція у школах. І зрозумів я також остаточно, що нинішнім шкільним медалем вірити не можна. А тому наступного року ніякого зарахування за співбесідою для медалістів у нашому університеті не буде — вони складатимуть тести на загальних умовах.

— Борисе Івановичу, тепер, будь-ласка, стосовно навчальної та навчально-методичної роботи.

— Оскільки ми є учасниками започаткованого міністерством експерименту із входження у Болонський процес, то минулий навчальний рік пройшов під впливом ідеології та виконання умов цього процесу.

Усі кафедри, факультети та інститути виконали поставлені завдання з розробки необхідної нормативної документації та впровадження кредитно-модульної організації навчального процесу.

Призначені куратори з впровадження міжнародної системи контролю якості навчання ECTS для всіх спеціальностей.

Слід зазначити, що саме те, що ми уже багато років використовуємо модульно-рейтингову систему організації навчального процесу, стало передумовою безболісного і швидкого переходу на кредитно-модульну організацію.

Після цих слів я не можу не повернутись до записки із залу, отриманої під час проведення навесні загальних зборів професорсько-викладацького складу, яка надійшла від одного із наших викладачів, і в якій прозвучали звинувачення на мою адресу, що я уже усіх вас замучив своїми експериментами.

Кожен раз, згадуючи ту записку, я переймаюся питанням: «Невже в нашому колективі є хоч один викладач, який не розуміє, що якби не ці експерименти і постійне впровадження усіляких новацій, то нашому досить молодому університету ще довго довелось би стояти в черзі і за 4-м рівнем акре-

дитації, і за статусом національного?» — І раніше, аніж ми досягли хоча б 50-річної дати свого заснування (а це станеться лише у 2010 році), нам за спокійного життя не варто було б сподіватися на отримання цього високого статусу.

А саме тому, що життя у нас було неспокійне, і ми постійно випереджали інші ВНЗ у впровадженні європейських і північноамериканських стандартів вищої технічної освіти, ми без усіляких поблажок, натяжок і за умови серйозного моніторингу ще в 1994 році отримали 4-й рівень акредитації, який дав нам право збільшити усім працівникам зарплату на 15%. Лише один рік за часів керівництва урядом Павла Лазаренка і створення державою суттєвої заборгованості із зарплати розпорядженням міністра освіти нам було заборонено цю надбавку у 15% виплачувати. А через рік, погасивши заборгованість із зарплати, ми знову почали надбавку виплачувати. У 2003 році вийшла нова постанова уряду (очолював його уже Віктор Янукович), якою ця 15-відсоткова надбавка до зарплати дозволялась працівникам лише тих ВНЗ, які мали статус національного. І ми отримали цей статус від Президента Леоніда Кучми, до якого з презентацією наших досягнень звертався колишній наш губернатор Віктор Коцмир. І, отримавши статус національного, ми зберегли право на зарплату на 15% вищу, ніж у тих ВНЗ, які цього статусу не мають.

А тепер давайте подракуємо, що це нам без винятку усім в університеті дало. Додаток до зарплати 15% щомісяця додає 1,8 окладу додатково в рік. Тобто, кожен працівник ВНЗ, який не має статусу національного, наприклад, працівник Вінницького педагогічного чи аграрного університетів, працюючи на однаковій посаді з працівником нашого університету, отримує за рік майже на два посадових окладів менше.

Колишнього президента США Рональда Рейгана названо нинішніми громадянами цієї країни найвидатнішим американцем з часу створення США лише тому, що він під час другого чотирирічного терміну свого президентства за рахунок зменшення податків забезпечив отримання громадянами своєї країни щороку додатково один оклад. А один із засновників США Авраам Лінкольн та геніальний учений Альберт Ейнштейн посіли після Рейгана лише 2-е та 3-є місця у цьому всеамериканському опитуванні.

Я ж вам забезпечив отримання не одного, а майже двох окладів додатково за рік. І отримав в якості оцінки діяльності на тих весняних зборах звинувачення, що вас мучу експериментами, і запитання, коли вже я перестану всіх мучити.

До речі, цю надбавку усі працівники нашого університету від прибиральниці і лаборанта до професора і ректора отримують уже 10 років поспіль. Тобто за ці 10 років я забезпечив усім

вам отримання додатково у порівнянні з ВНЗ, ректори яких не експериментують і не мучать своїх працівників, на 18 посадових окладів більше. А щоб отримати їх у спокійному ВНЗ, треба було б додатково відпрацювати півтора року.

— Уже стало очевидним, що університети, які не запровадять у себе технологію дистанційного навчання, втратять заочників. Адже заочники надаватимуть перевагу тим ВНЗ, для навчання в яких їм не потрібно буде витратити час і гроші для поїздок на установчі та екзаменаційні сесії.

— Тож, працюючи на перспективу, я і надалі буду вас мучити, вимагаючи від усіх активної участі у розв'язанні задач створення і втілення у життя завершеного варіанту дистанційної технології навчання.

Як ви знаєте, рік тому у структурі Інституту магістратури, аспірантури і докторантури створено університетський центр дистанційної освіти (ЦДО), керівником якого призначено великого ентузіаста і найпідготовленішого у цьому напрямі доцента Мирослава Боцулу. Приміщення під ЦДО надано на колишньому «Модулі» поряд з комп'ютерним центром, у якому виділено клас комп'ютерів під дистанційну освіту. Поряд з ЦДО на другому поверсі «Модуля» завершено ремонт великої аудиторії, і після її комплектування необхідними меблями та проекційною і передавальною апаратурою матимемо прекрасний зал для читання лекцій з можливостями його використання в технології дистанційної освіти.

Зараз ЦДО здійснює адаптацію системи дистанційного навчання найпрогресивнішої версії eLearning Server, отриманої нами у червні нинішнього року, до вимог ВНТУ. Перекладається уся необхідна для роботи документація українською мовою, готуються методичні вказівки для викладачів і студентів з використання цієї системи. Організовано внутрішню університетську Інтранет-мережу дистанційного навчання, яка дозволяє використовувати можливості системи eLearning Server для студентів стаціонарної та заочної форм навчання в межах університету, а також дозволяє тестувати і налагоджувати дистанційні курси в умовах, максимально наближених до реальних перед виходом з ними в систему Інтернет. Завершується підготовка зовнішнього Інтернет-серверу дистанційного навчання ВНТУ. Його відкриття заплановано на жовтень.

Уже сьогодні у нас функціонує сайт ЦДО ВНТУ, окремий поштовий Web-сервер для користувачів системи дистанційного навчання та сайт безкоштовного ліцензійного програмного забезпечення.

У стадії завершення розробка програмного забезпечення технології потрійної публікації навчальних матеріалів для дистанційного навчання. Ця технологія дозволяє на базі Microsoft Word:

Запалити символічну Чашу Знань удостоєно кращого магістра Олександра Петрова

по-перше, отримати типографський оригінал-макет для дистанційного навчання за кейс-технологією, по-друге, створити веб-сторінки і електронні посібники для дистанційного навчання через Інтернет і, по-третє, отримати базовий документ, який є основою для створення мультимедійного курсу.

Керівник ЦДО доцент Боцула уже передав до друку посібник під назвою «Підготовка посібників засобами Microsoft Word», в якому викладена методика використання Microsoft Word в технології потрійної публікації матеріалів.

Вдосконалюємо відео-інтернетний комплекс дистанційного виконання лабораторних робіт (ВІК ДЛР) для його інтеграції в систему дистанційного навчання eLearning Server. Уже розроблено методичне забезпечення для роботи з ВІК ДЛР.

Для ознайомлення з ВІК ДЛР до складу делегації університету із шведського міста Євле спеціально було включено проректора, який є куратором дистанційного навчання у цьому шведському університеті. Після демонстрації функціонування ВІК ДЛР шведи відзначили оригінальність і перспективність цієї розробки, за якою мною, доцентом Мирославом Боцулою і доцентом Віталієм Мокіним отримано свідоцтво про реєстрацію авторських прав у Держдепартаменті інтелектуальної власності України. Для тих, хто можливо і понині не знає, нагадаю, що автором

Наймолодші студенти склали урочисту присягу учитися во славу України. Клятву виголосила першокурсниця Тетяна Дремлюга

ідеї ВІК ДЛР був я, керував бригадою з його створення доцент Віталій Мокін, а доцент Мирослав Боцула розробив програмне забезпечення функціонування цього комплексу.

— Відео-інтернетний комплекс дистанційного виконання лабораторних робіт розробили викладачі кафедри ММСС. А як зі створенням дистанційної освіти на інших кафедрах?

На кафедрі ОТ активно розробкою дистанційних курсів займається лише доцент Олександр Гороховський, а на кафедрі МПА — лише доцент Юрій Шабатура. Ще 29 осіб з інших кафедр зареєструвались в ЦДО як такі, що взяли до розробки дистанційних курсів.

І це тоді, коли у внутрішній мережі системи дистанційного навчання нашого університету уже мають можливість працювати 816 комп'ютерів і зареєстровано 496 користувачів електронної пошти?

Наведу ще і два таких поки що скромних числа: 205 і 70. Перше із них характеризує кількість одиниць навчально-методичної літератури, що оформлена в електронному вигляді і викладена в електронній бібліотеці університету, а друге ха-

рактеризує кількість осіб, якими зроблені публікації з розробки якихось елементів дистанційного навчання. І це, звичайно ж, мало. Із такої малої кількості отримати нову якість в цілому по університету не зможемо — закони діалектики не обдуриш. Тож, я закликаю активно зайнятись усім розробкою системи дистанційного навчання взагалі і дистанційних курсів зокрема.

А для стимуляції цього виду діяльності моєю аспіранткою Юлією Маримончик, нині уже Мокіною, під моїм керівництвом розроблена система оцінки досягнень кожного викладача університету щодо створення дистанційних курсів та методика нарахування надбавок до зарплати в межах до 25% від основного окладу, яка буде запроваджена в життя з 1 січня 2006 року після затвердження її Ученою радою університету. Я сподіваюсь, що результатом такого стимулювання буде швидке нарощення потенціалу новітніх дистанційних технологій навчання у нашому університеті.

А у нинішньому навчальному році, по-перше, будуть опубліковані методичні посібники з підготовки і проведення дистанційних курсів та користування системою дистанційного навчання; по-друге, будуть вдосконалені засоби розробки, публікації і редагування дистанційних курсів; по-третє, будуть організовані щомісячні практичні семінари з підготовки тьюторів і, по-четверте, запущена в експлуатацію університетська система дистанційного навчання.

До речі, в США цього року як експеримент створена школа, кожний школяр якої ходитиме на заняття з ноутбуком, у класах використовуватимуться лише електронні інтерактивні дошки і зовсім не буде паперових підручників. Ідеологи цього експерименту вважають, що протягом 5-и років не лише загальноосвітня школа, а і вища у США перейде на таку технологію. Тож, і нам потрібно робити серйозні кроки у цьому напрямку.

— Минулого навчального року викладачі університету опублікували 84 найменування навчальних посібників.

— Найбільші здобутки тут мають: кафедра МБА (завідувач проф. Ігор Дудар) — 8 НП, кафедра ЗІ (завідувач проф. Володимир Лужецький) — 7 НП, по 4 НП створили 4 кафедри — МРВОАВ (завідувач проф. Ростислав Іскович-Лотоцький), МБОПБЖ (завідувач проф. Василь Сердюк), ЕПОВ (завідувач у звітному році доцент Анатолій Храбан) і ММСС (завідувач доцент Віталій Мокін).

Крім 84 навчальних посібників викладачі кафедр створили також 39 найменувань методичних вказівок. Тут найкращі показники мають: кафедра ЕСС (завідувач проф. Петро Лежнюк) та кафедра радіотехніки (завідувач проф. Олександр Осадчук), кожна з яких створили по три найменування цього виду методичної продукції.

Найкращих результатів домоглись у звітному році на ниві написання навчальних посібників та методичних вказівок — проф. Михайло Друкований (співавтор 8 НП), ст. викладач Леонід Северин (3 НП і 1 МВ) та доцент Геннадій Бортник (2 НП і 3 МВ).

— Кілька слів про організацію навчального процесу на факультеті післядипломної освіти, який очолює доцент Юрій Яремчук.

— Після того, як ми під час останньої акредитації втратили право готувати на цьому факультеті бухгалтерів, оскільки не маємо такої спеціальності в переліку дозволених спеціальностей на стаціонарі, він зумів не лише швидко переорієнтувати факультет на підготовку менеджерів, але уже розпочав набір бажаючих стати спеціалістами з комп'ютерної інженерії. Проробляються варіанти підготовки за скороченою програмою також будівельників і енергетиків.

Але я, як ректор, особливо розраховую на енергію Яремчука в справі відкриття при його факультеті Центру підготовки фахівців з комп'ютерних мережевих технологій під егідою Всесвітнього центру CISCO. Якщо ми нашим випускникам зможемо давати крім диплома інженера чи магістра ще й сертифікат CISKO, то це одразу ж суттєво підніме імідж нашого університету у світі, оскільки ці сертифікати визнаються в усіх країнах, навіть у таких розвинених як США і країни Західної Європи. Попередньо як пройти шлях до CISKO Юрій Євгенович уже з'ясував і вийшов на конкретний план реалізації. Для втілення у життя цієї ідеї нам потрібно буде хоча б два ентузіасти на роль викладачів-інструкторів та приблизно 120 тисяч гривень для придбання 10 комп'ютерів потрібної конфігурації, відповідного мережевого обладнання та оплати навчання інструкторів і складання ними відповідних екзаменів в регіональній академії CISKO. Розмістимо цю мережу ми в одному із приміщень ГУКа. Вона використовуватиметься не лише для навчання за програмою CISKO, але і для студентів комп'ютерних спеціальностей, що вивчатимуть мережеві технології. Я розраховую, що ми цей шлях пройдемо ще до нового року. А уже з наступного року ми приступимо до його реалізації з використанням технології дистанційного навчання, що привабить до нас у першу чергу жителів районних центрів Вінниччини.

— Проаналізуйте, будь-ласка, наукову роботу за минулий навчальний рік.

— Оскільки планові показники формуються за календарним роком, а ми говоримо за навчальний, то доведеться називати по два значення — на кінець 2004 року та за півроку 2005-го.

У 2004 році було освоєно наукової тематики на суму 1 мільйон 876 тисяч гривень, зокрема за ра-

хунок бюджетного фінансування 525 тисяч гривень та за рахунок госпдоговорів — 1 мільйон 351 тисячу гривень. Найбільші суми госпдоговорів принесли університету у 2004 році доцент Олександр Войцехівський — 634 тисячі гривень, доцент Віталій Мокін — 110 тисяч гривень і професор Василь Петрук - 65 тисяч гривень. Тобто вони втріох виконали 61% від усього нашого річного обсягу госптематики.

За першу половину 2005 року ми підписали договорів по держбюджету на 701 тисячу гривень, тобто маємо приріст у 176 тисяч гривень, а по госпдоговірній тематиці поки що маємо лише 656 тисяч гривень, із яких 320 тисяч припадають на доцента О. Войцехівського, 126 тисяч на доцента В. Мокіна і 75 тисяч на професора С. Юхимчука. Специфіка договірної тематики Войцехівського така, що він за рік виконує велику кількість короткострокових проектів малої вартості, тож можна сподіватись, що і нинішнього року він свої 640 тисяч набере. Але у мене немає впевненості, що у кінці року ми переступимо рубіж у 2 мільйони гривень. І особливо мене дивують економісти. Тоді, як тисячі малих підприємств, що створюються, потребують розробки бізнес-планів, а уже створені потребують розробки планів стратегічного розвитку, сидіти без госпдоговірної тематики просто соромно. У Київському національному економічному університеті за рік лише на цих напрямках виконується не менше двох мільйонів госпдоговірної тематики. Але вони її шукають, а наші економісти, мабуть, очікують, що хтось сам до них прийде і проситиме, щось зробити.

— Для іміджу нашого університету, як провідної наукової організації, дуже вагомим є те, що геоінформаційну систему екологічного моніторингу Вінницької області, розроблену групою науковців і студентів нашого університету під керівництвом доцента Віталія Мокіна, Міністерство охорони навколишнього середовища України оголосило базовою для решти областей.

— І впродовж цього навчального року команда Віталія Мокіна повинна буде адаптувати цю систему до умов усіх інших регіонів України і навчити команди екологів із цих регіонів навикам її використання.

За звітний період нашими ученими опубліковано 46 монографій — це непоганий показник. Найбільше монографій — п'ять — опублікували науковці кафедри ММСС, завідувачем якої є доцент В. Б. Мокін. Аспіранти та пошукувачі захистили 26 кандидатських і 3 докторські дисертації.

Докторами наук стали завідувач кафедри підвищення зносостійкості Валерій Савуляк, докторант 2-го року підготовки Михайло Бурбело та доцент кафедри промислового та цивільного будівництва Алла Моргун. До речі, Алла Сера-

фимівна стала першою жінкою у нашому університеті, яка захистила докторську дисертацію з технічних наук.

Ще з двома докторськими дисертаціями наших доцентів уже знайомляться майбутні опоненти та провідні організації, тож ймовірно, що до кінця календарного року ми отримаємо ще двох докторів наук.

— Успішно і активно відпрацювали усі наші 5 спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських та докторських дисертацій по 12 наукових спеціальностях.

— Тож, у нас не виникло ніяких ускладнень при їх перезатвердженні на нові терміни. Я нагадаю імена керівників, які забезпечили якісну роботу цих спецрад — це доктори наук, професори: Олексій Азаров, Михайло Друкований, Ростислав Іскович-Лотоцький, Петро Лежнюк і Борис Мокін.

Надзвичайно продуктивно відпрацював у минулому навчальному році колектив Інституту магістратури, аспірантури та докторантури, до якого я відношу і усіх наукових керівників наших аспірантів та наукових консультантів докторантів. Цей колектив забезпечив нашому університету значення показника ефективності аспірантури на рівні 64%. А середнє значення по усіх ВНЗ нашого міністерства склало лише 17%.

Учена рада цього інституту під керівництвом доцента Віталія Мокіна та його заступників — доцентів Світлани Бевз та Світлани Москвіної постійно контролювала роботу усіх аспірантів та докторантів, не даючи ні їм, ні їхнім керівникам розслабитись, тому і маємо з року в рік результати вищі середніх по міністерству.

— Суттєвий вплив мало і впровадження методики оцінки ефективності та стимулювання роботи наукових керівників із числа докторів наук, професорів з аспірантами та докторантами, розробленої аспіранткою Юлією Маримончик.

— Згідно цієї методики тим науковим керівникам, які досягли кращих результатів діяльності, нараховується більша надбавка до зарплати. Оцінка проводиться щорічно вкінці навчального року. І щорічно коригуються надбавки. Минулого навчального року ця надбавка була вперше призначена, а нинішнього здійснена перша її корекція. За рейтингом, вибудованим з врахуванням 15 параметрів за цією методикою, перша десятка наукових керівників станом на 30 червня 2005 року виглядає так:

1. Мокін Б.І. — 2,182.
2. Лежнюк П.Д. 1,955.
3. Грабко В.В. - 1,861.
4. Осадчук В.С. - 1,769.
5. Кожем'яко В.П. - 1,621
6. Кветний Р.Н. - 1,611

7. Юхимчук С.В. - 1,502

8. Кузьмін І.В. - 1,335

9. Дубовой В.М. - 1,254

10. Дудар І.Н. - 1,155

Вчасно виходили усі наші чотири наукові журнали: і загальноуніверситетський «Вісник ВПІ» (редактор я), і журнал з оптико-електронних інформаційно-енергетичних технологій, який очолює професор Володимир Кожем'яко, і філософський журнал, який очолює професор Олег Хома, і журнал з комп'ютерної інженерії та нових інформаційних технологій, який стартував торік (редактор професор Олексій Азаров). Перші три журнали у нас уже давно мають ВАКівський статус, а на журнал Азарова ми відправили заявку до ВАК на початку літа.

— Торік Ви, Борисе Івановичу, критикували директорів 4 інститутів за пасивність в організації наукових конференцій міжнародного або загальнодержавного рівнів за напрямком інститутів.

— Сьогодні я можу констатувати, що критика досягла мети — проведено наукові конференції і професором Кічаком в ІнРТЗП, і доцентом Небавою в ІнМ, і професором Буренниковим в ІнМТ. Оскільки тут у мене не було претензій до професора Васюри, професора Ратушняка і професора Азарова, то залишається знову покритикувати з цього приводу лише директора ІнЕЕЕМ професора Свиридова, який досі не спромігся організувати наукову конференцію електроенергетичного спрямування.

Наш університет за наукові досягнення відзначений Подякою міністра освіти і науки «За високий рівень експонатів ВНТУ, представлених на виставку, присвячену Дням науки і техніки України в Індії» та Подякою Вінницької обласної державної адміністрації та обласної ради «За активну участь в організації та проведенні виставки-презентації Вінницької області в Національному комплексі «Експоцентр України».

Дипломом лауреата Премії Кабінету Міністрів України та медаллю «За внесок молоді в розбудову держави» в номінації «За наукові досягнення» відзначений доцент Віталій Мокін. А доцент Володимир Месюра отримав Подяку Кабінету Міністрів за підготовку висококваліфікованих кадрів.

Стипендіатами Кабінету Міністрів стали кандидати наук М. Боцула, В. Кулик, М. Розводюк, С. Штовба та аспірант С. Сухоруков.

Почесними грамотами Вінницької облдержадміністрації та облради за наукові досягнення відзначні — д.т.н. О. Азаров, к.т.н. О. Войцехівський, д.т.н. В. Кичак, д.т.н. В. Кожем'яко, к.т.н. А. Кулик, к.т.н. В. Месюра, к.т.н. В. Мокін, д.т.н. В. Петрук, к.т.н. О. Романюк, д.т.н. В. Савуляк, д.т.н. В. Сердюк, к.т.н. В. Стейскал, д.т.н. М. Філінюк.

Більшість наших викладачів активно займаються науковою роботою, розуміючи, що у вищій школі бути лише переоповідувачем підручників не можна, і що треба самому вносити вклад в науку, оскільки без результатів власної наукової роботи ні з чим буде йти до студентів.

— На початку весни міністерство розпочало реформування вітчизняної вищої освіти за європейськими стандартами і зокрема стосовно кадрів.

— Раніше усі наші директори і декани виконували свої функціональні обов'язки на умовах суміщення з основною посадою доцента, професора чи завідувача кафедри з відповідною доплатою до основної посади за виконання цих додаткових обов'язків. Тобто вони виконували ці обов'язки паралельно з основними протягом робочого дня. І при увільненні від виконання обов'язків директора чи декана, людина залишалась працювати на основній посаді доцента, професора чи завідувача кафедри. Саме на таких умовах минулого року ми за конкурсом обрали директорів усіх профільних навчально-наукових інститутів та деканів факультетів.

Згідно ж з міністерською реформою посади директорів навчально-наукових інститутів та деканів факультетів, які мають у своєму складі кафедри, стали штатними з установленими ставками заробітної плати.

І віднині директори та декани можуть працювати доцентами, професорами чи завідувачами кафедр лише на умовах суміщення, тобто в додатковий час. А тому цього суміщення не може бути більше ніж на 0,5 ставки, оскільки Кодекс законів про працю забороняє працювати більше 10 годин на добу.

Тож, довелось нам знову оголошувати конкурс на заміщення щойно введених, а тому ще вакантних 7 посад директорів профільних навчально-наукових інститутів та 14 деканів факультетів, які мають у своїй структурі кафедри та здійснюють фахову підготовку. Заяви від бажаючих взяти участь у конкурсі згідно з оголошенням в нашому університетському «Імпульсі», який зобов'язані читати усі викладачі, приймались до 14 липня.

Для участі в конкурсі на заміщення посад директорів інститутів подали заявки лише нинішні директори цих інститутів.

— І нині ми можемо поздоровити їх — професорів Азарова, Буреннікова, Васюру, Киचाка, Ратушняка, Свиридова і доцента Небаву з обранням.

— Із 14 колишніх деканів у конкурсі брали участь 9. Троє оформили наукову пенсію, а двоє відмовились працювати деканом на умовах штатності цієї посади. 12 деканів обирались на безальтернативній основі, і лише в конкурсі на дві де-

канські посади брали участь по два претенденти — це доценти А. Видмиш і Л. Терешкевич на посаду декана ФКСАЕСЕП, доценти В. Мадьяров і В. Зелінський на посаду декана ФЕЕ.

Посади 5 деканів факультетів підвищення кваліфікації, післядипломної освіти та по роботі з іноземними студентами і надалі заміщатимуться за наказом без конкурсу, оскільки ці факультети не мають у своєму складі кафедр, а лише деканати, тому їх деканів немає кому обирати. З тих же причин на таких же умовах призначатимуться на посади 5 директорів інститутів інтегруючого характеру та післядипломної освіти. Посади ще двох директорів інтегруючих інститутів і надалі суміщатимуться на громадських засадах з посадами проректора з навчальної та проректора з виховної роботи.

— Реформа передбачала суттєве скорочення посад заступників директорів навчально-наукових інститутів та заступників деканів факультетів.

— Раніше кожен директор і кожен декан мав по два заступники, які свої функції виконували теж на умовах суміщення з основною посадою асистента, старшого викладача, доцента, професора чи завідувача кафедри, з доплатою за виконання додаткових обов'язків у розмірі відповідно 40% та 30% від окладу по основній посаді.

Раніше надбавка директору за виконання обов'язків на умовах суміщення становила 50% від основного посадового окладу. Два заступники директора отримували по 40% від основного окладу, додатково разом отримували 80% окладу. В сумі з директорською доплатою це складало додатково 1,3 окладу.

Тепер же, коли посада директора стала штатною, він на себе використовує повністю один оклад. Виходить, що без суттєвого збільшення витрат на зарплату йому можна дати лише одного заступника. І цим заступником директора, що залишився, став заступник з наукової роботи, оскільки обидва штатні декани віднині фактично будуть заступниками директора з організаційної, навчальної та методичної роботи.

Декан раніше, коли виконував обов'язки на умовах суміщення, мав доплату 40% від окладу по основній посаді. Два його заступники, кожному з яких доплачувалось 30% від основного окладу, разом отримували 60% від окладу. У сумі з деканською доплатою це складало додатково один оклад.

Тепер же, коли посада декана стала штатною, він на себе увесь цей оклад і забрав. Тож, навіть залишивши лише одного заступника декана, ми витратимо на утримання їх разом з деканом 1,3 окладу, що більше на 0,3 окладу, ніж було раніше. Але, звичайно ж, посаду одного заступника декана на умовах суміщення з основною по-

У добру путь з університетським «Оберегом»!

садою ми зобов'язані мати, хоча б уже для того, щоб було кому виконувати обов'язки декана у разі його хвороби чи відпустки. І, оскільки декан разом з директором інституту керуватиме усією організаційною, навчальною і методичною роботою факультету, то логічно було залишити декану лише заступника з виховної роботи, котрий перейматиметься гуртожитками і позааудиторною роботою зі студентами, братиме участь у роботі університетської ради з виховної роботи та допомагатиме органам студентського самоврядування.

А перекладати свої обов'язки з організації навчальної та методичної роботи на заступника декана з виховної роботи я жодному із деканів не дозволю.

— Виховна робота у нашому університеті як завжди на високому рівні.

— Опікувалась нею Рада з виховної роботи. Зосереджувались головним чином переважно на чотирьох основних напрямках: по-перше, це запобігання правопорушень та оперативне реагування в разі їх виникнення; по-друге, це створення культурологічної атмосфери в університеті для підвищення естетичного та етичного рівнів студентського та викладацького колективів; по-третє, це забезпечення відповідного морально-психологічного клімату в гуртожитках студмістечка; і по-четверте, це сприяння розвитку студентського самоврядування. У цих напрямках роботи колектив університету спрацював достойно.

Нагадаю, що ректорат і Учена рада університету вибрали правильну лінію поведінки під час Помаранчевої революції, створивши сприятливі умови для участі усіх бажаючих викладачів і студентів у подіях на майданах Вінниці і Києва. І те, що

близько трьох з половиною тисяч наших студентів, над якими майорів прапор університету, були на головному Майдані революції у Києві, засвідчує, що у нашому університеті непогано поставлена виховна робота, що ми заслугою на прапор університету нашили дві помаранчеві стрічки.

До речі, після Помаранчевої революції мене, разом з ректором Києво-Могилянської академії Брюховецьким, ректором Львівського національного університету Вакарчуком, ректором Чернівецького національного університету Ткачем та мамою Президента України Віктора Ющенка, яка усе своє життя пропрацювала учителькою в селі Хоружівка Сумської області, Всеукраїнським гро-

мадським комітетом було вдруге названо кращим освітянином України в номінації «Засвіти вогонь», про що цей комітет повідомив усіх через тижневик «Освіта».

— В університеті досить зміцнились органи студентського самоврядування на усіх рівнях. Це і студентські ради, і студентські профкоми та профбюро.

— До речі, в західних університетах таких об'єднань, якими є студентські профспілки, що дістались нам від радянської системи, немає. Ті функції, які виконують наші студентські профкоми і профбюро, в західних університетах покладені на органи студентського самоврядування. Тож, навіть до створення відповідних студентських рад у вітчизняних ВНЗ студентське самоврядування на профспілковому рівні було доволі розвиненим. З утворенням додаткових органів студентського самоврядування у вигляді студентських рад посталала проблема координації їх роботи з роботою студентських профспілок. У нашому університеті це координує поки-що загальноуніверситетська Рада з виховної роботи на чолі з проректором з виховної роботи професором Тамарою Буяльською, яка є також одним із координаторів від нашого університету проекту європейської програми Tempus-Tacis в напрямку розвитку студентського самоврядування. Ми виконували його разом з Черкаським національним університетом, Київським міжнародним лінгвістичним університетом, університетом французького міста Дюнкерк, Студентською радою при президенті України та Спілкою студентів Англії і Північної Ірландії упродовж усього звітного року. Наші делегації на чолі з обома координаторами проекту — проректором Тамарою Буяльською та директо-

ром ІніНВ Віктором Мізерним вивчали досвід студентського самоврядування у ВНЗ Франції та Великобританії, зокрема і в знаменитому Кембриджі, з виїздом до цих країн на два тижні за кошти Європейського Союзу. Членами цих делегацій під керівництвом Тамари Болеславни узгалянені та опубліковані у вигляді брошури матеріали, напрацьовані в результаті вивчення стану справ зі студентського самоврядування у французьких та англійських університетах. У липні проведено семінар у Вінниці за участю усіх учасників проекту, на якому були оприлюднені, обговорені і затверджені усі напрацьовані результати. Завершується створення за кошти проекту центру студентського самоврядування у нашому університеті. Техніку для обладнання якого уже маємо — це комп'ютери, факси, принтери, сканери і навіть інтерактивна електронна дошка.

Восени до Франції поїде ще одна наша делегація. А навесні інша делегація поїде до Англії. Тож, цього року однією із дуже важливих задач для нашого університету буде успішне завершення виконання цього європейського проекту із студентського самоврядування, оскільки його успішність відкриє нам дорогу до інших проектів цієї європейської програми у майбутньому. А неуспішність може закрити дорогу і усім іншим проектам, котрі сьогодні напрацьовуються.

— Кілька слів про роботу кураторів.

—У звітному році ми їм стабільно доплачували за договорами підряду за цей вид додаткової роботи, але при цьому в якості критерію оцінки роботи кураторів було лише бачення їх активності проректором з виховної роботи та його заступником. Настав час створити і застосовувати не лише об'єктивніші критерії для оцінки роботи кураторів та моделі, за допомогою яких можна спрогнозувати результати діяльності куратора, але і розробити методіку нарахування надбавки до основного окладу куратора з використанням цих об'єктивних критеріїв і моделей. Саме таку задачу я запропонував своїй аспірантці Юлії Маримончик у заключній главі її кандидатської дисертації. По тому, як вона взялася за розв'язання цієї задачі, можна сподіватись, що у наступному календарному році ця методіка запрацює.

І тоді, я сподіваюсь, від кураторства ніхто не відмовлятиметься. І ні у кого не виникатиме питань, чому одному куратору одна доплата, а іншому — інша.

Суттєвий вклад у виховну роботу як серед наших студентів, так і серед школярів Вінниччини, як завжди, вносив колектив редколегії університетського часопису «Імпульс», серед якого на особливу відзнаку заслуговує редактор Ірина Зянько.

— Україну чекає серйозне політичне випробування — вибори до Верховної Ради

«Містер Шарм ВНТУ-2005» Фелікс Волков

лише на партійній основі.

— У такий спосіб народних депутатів України ми ще не обирали. І на цих виборах український народ, а у складі народу і колектив нашого університету, фактично, складатиме екзамен на політичну зрілість і вірність принципам демократії, на відданість красивим ідеалам Помаранчевої революції.

Я особисто під час виборчої кампанії виконувати вказівку президента держави, яку він дав ректорам на розширеному засіданні Підсумкової колегії нашого міністерства: ректори повинні займатись організацією навчання і науки у ВНЗ, а не політикою.

Одразу ж хочу підкреслити: ні від кого не вимагатиму підтримувати ту чи іншу партію. І нікого не переслідують за те, що він підтримував не ту партію, якій симпатизував я. Ви усі люди розумні, патріотично налаштовані, усі хочете добра рідному народу і зміцнення рідній державі, тож не мені вас агітувати за кого голосувати. У кожного з вас є своя думка і конституційне право її відстоювати.

Лише про одне хочу просити — якщо братимете активну участь в агітаційній кампанії на користь якоїсь конкретної партії, не обливайте брудом своїх політичних противників, залишайтеся інтелігентними людьми. Аби після виборів при зустрічі не відвертатись один від одного. І

Співає «Міс ВНТУ-2005» Катерина Баштова

пам'ятайте, що згідно Конституції України на лекціях в університеті ви не маєте права агітувати за конкретні партії. За межами університету — будь ласка, агітуйте за кого хочете, а у межах університету лише закликайте усіх студентів до того, щоб були патріотами, щоб обов'язково були не байдужими до долі країни, щоб обов'язково пішли на вибори і здійснили свій вибір, і щоб не брали участі у брудних політичних акціях. І як я обіцяю нікого не переслідувати за вибір, відмінний від мого, так ви повинні обіцяти студентам, що поважатимете їх вибір і не переслідуватимете їх за те, що вони підтримають не ту партію, яку підтримуватимете ви.

— **Кілька слів про адміністративно-територіальну реформу, проти якої через ЗМІ та з трибуни Верховної Ради і з депутатських трибун місцевих рад ополчилась уся опозиція нинішній владі, як відверта, так і прихована.**

— Я особисто цю реформу підтримую, попри її досить велику ціну. І вважаю, що вона повинна бути проведена у найкоротші строки ще до парламентських виборів 2006 року. Об'єктивно, лише у такий спосіб можна розірвати усі ті телефонно-приятельські, покровительсько-віддячувальні і корупційно-хабарницькі зв'язки, якими пов'язана більшість чиновників, наділених повноваженнями, на усіх рівнях виконавчої влади. Адже

без реформи, що допускає звільнення усіх і відбір у нові структури влади найдостойніших, будь-які звільнення скасовуватимуться у судовому порядку, і усі звільнені чиновники повертатимуться знову на свої місця, цементуючи створений десятиліттями бюрократично-чиновницький уклад, в котрому, як у порослому ряскою і лататтям ставку після вкидання в нього каменя, дуже швидко затухатимуть будь-які реформаторські хвилі. І якщо недосвідчена, але розумна і не вражена старою бюрократичною практикою людина має шанс стати провідником реформаторських ідей, без чого наша держава ніколи не досягне рівня провідних європейських країн, то навіть розумний спеціаліст, пройшовши багаторічний бюрократичний вишкіл, особливо ж у солідному віці провідником таких нових ідей уже ніколи не стане. Як не стануть професори, котрі вперше сіли за комп'ютер у 60 років, ініціаторами впровадження у навчальний процес новітніх комп'ютерних інформаційних технологій.

Я нагадаю, що першим моїм кроком, який зробив, ставши ректором 16 років тому, було проведення адміністративно-структурної реформи, в результаті якої замінив більшість проректорів і усіх деканів. І, якби я цього тоді не зробив, то сьогодні не було б у нас ні 10% докторів наук, професорів, ні 5-и спеціалізованих рад із захисту кандидатських та докторських дисертацій, ні статусу національного, оскільки усе пішло б по роками наїждженій колії.

На жаль, більшість ЗМІ, оговтавшись від переляку, і переконавшись, що з ними не квитатимуться, що не того підтримували на президентських виборах, сьогодні знову повернулись до інформаційного кілерства тих же таки суб'єктів — Віктора Ющенка та його соратників. І якщо раніше і сам збирався критикувати неоптимальні кроки команди Ющенка, про що заявляв вголос, то під впливом безпощадної і неконструктивної критики усіх тих телеканалів і газет, які на хвилі проголошеної новою владою свободи і демократії знову стали антиющенківськими, мені знову захотілось вийти на Майдан, але тепер уже на захист існуючої влади, якій заважають нормально працювати і ставлять перепони, хто відверто, а хто підкилимно, прикидаючись соратником чи другом, представники влади старої, над якими замаячили перспективи втратити усе те, що було ними накопичено неправедними шляхами.

— **Ще однією непростою проблемою, якою переймається сьогодні вся Україна, є невідворотній вступ нашої держави до Світової організації торгівлі, яка об'єднує уже 148 держав, і під егідою якої уже перебувають 95% основних торгових потоків світу.**

— Противники команди Віктора Ющенка, знову ж таки, як відверті, так і ті, хто поки-що

ховається під маскою соратників, придумують тисячі доводів, аби відтягнути день нашого вступу до СОТ. Адже після вступу України до СОТ стануть неконкурентоспроможними і закриються усі ті застарілі енерго- і матеріалозатратні виробництва, які вони скупили за безцінь під час скорумпованої приватизації, і з яких вони отримують сьогодні мільйонні прибутки. Тож, вступ України до СОТ одразу ж їх чи їхніх хазяїв перетворить із олігархів у простих смертних, які живуть на одну зарплату. Наведу приклад із життя Вінниччини, де ще недавно було 40 цукрових заводів, половина з яких побудовані ще в 19-му столітті, а дві третини — у першій половині 20-го століття. І жодного заводу не побудовано на базі новітніх цукрових технологій, створених 10-15 років тому. У жодній країні світу на захід від українського кордону уже не працюють цукрові заводи, яким понад 30 років, оскільки споживають у 10 разів більше енергоресурсів і води та втрачають під час переробки цукрового буряка на 10% більше цукру, ніж цукрові заводи з сучасними технологіями, будівництво яких триває два місяці, а окупність затрат не перевищує двох років. І в першу чергу саме за рахунок таких застарілих цукрових заводів енергоємність ВВП в Україні, яка складає 0,89 кг умовного палива на 1 долар продукції, у 2,6 рази перевищує середньосвітове значення цього показника і у 5 разів перевищує його значення в таких країнах, наприклад, як Австрія чи Данія. Тож, сьогодні не захищати треба старі цукрові заводи, а якомога швидше їх ліквідувати. Тоді прийдуть інвестори і побудують оптимальну кількість цукрових заводів з новітніми, повністю автоматизованими технологіями. На цукровому заводі більшість працівників трудиться не довше місяця — саме у такі терміни намагаються вкласти цукровари, щоб звести до мінімуму втрати цукру у буряках на кагатних полях. Тож, здійснення галасу про масове безробіття через закриття застарілих цукрових заводів є зайняттям більше політичним, ніж економічним. Уже не кажу про якість цукру, виробленого на застарілих виробництвах за допомогою сезонних робітників з неповною середньою освітою і схильних до вживання продукту, супутнього цукроварінню.

А засівати поля нам потрібно не стільки цукровими буряками, скільки, скажімо, такими технічними культурами, як рапс, з якого можна виробляти не лише олію, а і дизельне паливо. І багато країн, навіть таких, у яких менше сільськогосподарських земель, ніж в Україні, уже давно переробляють рапс, стаючи незалежними від імпорту нафти і нафтопродуктів. Про перспективність вирощування рапсу в Україні і вироблення з нього замінників нафтопродуктів, між іншим, наш професор Михайло Друкований говорив ще з деся-

ток років тому. Але його ніхто не хотів чути у старій владі, зацикленій на власних доходах від поставок російської нафти. Але сподіваюсь, що почує нова влада, адже в українських ЗМІ уже почали з'являтися публікації про вирощування і переробку рапсу, як альтернативу отримання пального для автотранспорту.

До речі, саме через залежність від російської нафти ми від багатьох політиків чуємо заклики до об'єднання України у братній союз зі слов'янськими державами — Росією і Білоруссю. А чому не у союз з братніми слов'янськими державами — Польщею, Чехією, Словаччиною і Литвою, які уже є членами Європейського Союзу, і з якими ми теж колись прожили багато років у спільних державах? І, можливо, вирощення рапсу та його переробка допоможе врешті усім нам зрозуміти, що жити в Україні можна - й добре жити - і без російської нафтової труби, з якої нафта тектиме, до речі, якщо Росія не відкриє нових родовищ, уже не більше 20 років. І уже російські учені і практики-економісти самі починають розробляти проекти заміни нафти рапсом, аби використати незорі російські простори для запровадження рапсових технологій.

США виробляє 33% світового валового продукту, Європейський Союз — 20%, а Росія — лише 0,8% при майже такій же як і в Україні енергоємності ВВП у 0,84 кг умовного палива на 1 долар виробленої продукції. І, навіть об'єднавшись з Україною і Білоруссю, Росія буде майже у 20 разів економічно слабшою за ЄС і майже в 30 разів слабшою за США. А коли через 20-30 років у неї закінчатся поклади нафти і газу, то її відставання від США і об'єднаної Європи стане ще більшим. Тож тих, хто закликає знову Україну об'єднатись з Росією, я прошу подумати про долю своїх дітей і внуків, яким доведеться жити у цій державі і через 20 років, і через 30. Росія не зможе ліквідувати економічне відставання від США та ЄС впровадженням новітніх технологій. Засвідчує це така інформація консалтингової фірми Lux Research: на фінансування нанотехнологій, за якими майбутнє, у 2004 році країни ЄС витратили 1 мільярд доларів, США — 800 млн. доларів, Японія — 500 млн., Китай — 100 млн., а у Росії до цього часу навіть не затверджена програма державного фінансування цієї галузі.

— **Наш ВНТУ все впевненіше почувається на міжнародних орбітах.**

— Минулого навчального року найтіснішими у нас були зв'язки з Великобританією, Францією, Португалією, Польщею, Румунією, Швецією, Китаєм, Еквадором, Камеруном, Ізраїлем, Палестиною, Молдовою і Росією. Хоча на рівні тільки підготовки фахівців ми мали зв'язки ще з 13-ма державами світу із Африки, Азії і Європи: Ангола, Бангладеш, Білорусь, Еритрея, Єгипет, Ємен,

Йорданія, Ліван, Литва, Малайзія, Пакистан, Сирія і Судан.

З університетами Великобританії і Франції впродовж року успішно виконували Європейський проект за програмою Tempus із розвитку студентського самоврядування.

З новим університетом із португальської столиці Лісабону, який за структурою і переліком спеціальностей добре корелюється з нашим університетом, ми підписали угоду про співпрацю у науковій сфері та підготовці спеціалістів вищого рівня на компенсаційних умовах, які передбачають покриття витрат на проживання і харчування за рахунок приймаючої сторони, що забезпечуватиме життєдайність цьому проекту. Іншою запорукою успішності цього проекту є те, що з португальської сторони його куратором є жінка-професор родом із Вінниччини, батьки якої і нині проживають у нашому краї. Розробка цього проекту є заслугою виключно директора ІнМТ професора Сергія Юхимчука.

Планується налагодження наукових контактів між китайськими ученими та професором Віталієм Огородніковим. Три китайських професори відвідали наш університет заради зустрічі з ним. Після переговорів загального плану зі мною Віталій Антонович забрав цих професорів на свою дачу за містом, і, я сподіваюсь, що вони від нього поїхали під враженням не лише його наукової теорії визначення швидкості автомобіля під час зіткнення з перешкодою за ступенем деформації металу, що контактував з перешкодою, але і під враженням його гостинності.

З Румунією у нас стабільні контакти з університетами міст Яси, Сучава і Бакеу. Зі Швецією аналогічні контакти з університетом міста Євле. З Ізраїлем дружимо завдяки колишньому нашому професору Олександрю Ротштейну.

Камерун і Палестина є нашими багаторічними стабільними постачальниками студентів, а Еквадор і Китай долучились нещодавно. Особливо активно у звітному році запрацювала еквадорська фірма, на чолі якої стоїть теж наша землячка. Ця фірма обіцяє поставляти нам щорічно на підготовче відділення до 50 випускників еквадорських шкіл за умови, що частину їх ми потім відпустимо на навчання в інші ВНЗ.

Дві фірми постачатимуть нам студентів із Китаю. Обіцяють теж до 50 в рік. Перші китайці у нас уже навчаються. Крім співробітництва стосовно підготовки фахівців, з Китаєм налагодили і наукові зв'язки і уже виконуємо спільний науковий проект, відповідальним виконавцем якого є доцент кафедри ЛОТ Сергій Павлов. Він добре прорекламував свої наукові розробки щодо створення оптоелектронних засобів медичної техніки на виставці досягнень української науки у Китаї, вигравши перед цим конкурс проектів для Китаю в

Україні.

З Польщею наші контакти поки-що на рівні нашої участі в їх наукових конференціях та виставках. Найактивніші тут професори Володимир і Олександр Осадчуки та Василь Петрук. А також доцент Віталій Мокін, який, знову отримавши особисте запрошення, виступив з доповіддю у Польщі на початку вересня.

— Постачає нам студентів на навчання за контрактом і Росія.

— Як правило, із Росії до нас на навчання приїждять громадяни українського походження, батьки яких працюють на Півночі або Далекому Сході, а бабусі та дідусі живуть на Вінниччині чи в прилеглих до неї областях.

Співпрацюємо з університетами Росії також через Міжнародну академію наук вищої школи, центр якої у Москві, а я є членом Президії Українського відділення цієї академії.

Уже кілька років приймаємо на бюджетні місця на 1-й курс до 10-и громадян Молдови, включаючи окрему квоту для Придністров'я. Це українці, які проживають у Молдові, є її громадянами, але бажають навчатись в Україні. Квоти на їх прийом нам спускає наше міністерство. Цим ми вносимо свій вклад у стабілізацію ситуації у Молдові та Придністров'ї і певною мірою здійснюємо український вплив на окремі категорії громадян цієї країни та її неспокоїного регіону.

На жаль, недостатньо уваги надавали участі в конкурсах на отримання грантів для поїздок на термін від одного місяця до півроку за кордон на наукові стажування. А різноманітні міжнародні фонди пропонують значні можливості. І досить солідний прошарок викладачів, що володіють англійською мовою, ми теж уже маємо. Тому, будь ласка, сміливіше включайтесь у ці конкурси. Ніна Щеглова повернулася з такого стажування у США, і ми її одразу поставили куратором з економічних дисциплін програми нашого входження до Болонського процесу, оскільки освітній світогляд у неї суттєво зріс. А з умовами участі в цих конкурсах можете ознайомитись в ІнМЗ безпосередньо чи на сайті цього інституту.

— Борисе Івановичу, будь ласка, стосовно економіки університету.

— У звітному навчальному році від держави ми отримали 17 мільйонів гривень і приблизно 14 мільйонів гривень заробили самі, надаючи платні послуги населенню. Але навіть цими самостійно заробленими коштами все-одно самі розпоряджатись не могли, оскільки згідно з законом про Державний бюджет України вони віднесені до спеціального фонду держбюджету. Тож, на витрату кожної гривні необхідно отримувати дозвіл міністерства. А при проплатах ще й Державне казначейство перевіряло, чи є у нашому кошторисі,

затвердженому міністерством, така стаття витрат. І якщо такої статті витрат не було, чи вона була уже вибрана, то казначейство відмовлялось давати дозвіл на проплату і повертало платіжні документи. Так сталося, наприклад, коли за рішенням ректорату хотіли перерахувати 2000 гривень допомоги потерпілим від повені в Закарпатті, і коли хотіли перерахувати 2000 гривень Вінницькому госпіталю для інвалідів, який оголосив збір коштів для придбання літотриптера — установки для нехірургічного видалення каміння з нирок.

А тому я завжди із саркастичною посмішкою читаю повідомлення в газетах, що комісія КРУ у якійсь бюджетній організації виявила нецільове використання бюджетних коштів. Як правило, ревізори КРУ мають своє бачення розподілу по статтях витрат, яке з року в рік змінюється і санкціоноване лише їхніми власними внутрішніми інструкціями, котрі складаються так, щоб ревізор не пішов з організації, яку перевіряв, без виявлення порушень фінансової дисципліни. От і виходить, якщо в котромусь корпусі після зливи потекла стеля, і керівник змушений на її ремонт для придбання будівельних матеріалів використати гроші, що планувались у кошторисі під матеріали для комп'ютерної техніки, то ревізор КРУ уже запише в акті, що це нецільове використання бюджетних коштів. Або якщо ректор профінансував участь студентської команди КВН чи студентської спортивної команди у змаганнях не по тій статті, по якій вважають дозволеним таке фінансування внутрішні інструкції КРУ, то попри дозвіл Державного казначейства на фінансуванні саме по тій статті, по якій ці витрати були профінансовані, ревізор КРУ у своєму акті обов'язково запише: нецільові витрати бюджетних коштів. Із таких записів в актах ревізорів КРУ і набігають оті мільйони, про які вони рапортують в газетах, аби виправдати свою немаленьку зарплату і свої розкішні офіси.

Під час президентських виборів я відмовився виконати розпорядження заступника міністра розвішати агітаційні плакати кандидата в президенти Віктора Януковича в корпусах і гуртожитках та дозволити ходити по кімнатах у гуртожитках агітаторам за Януковича. Мотивував тим, що кандидатів у президенти багато, а тому у нас не висачить стін для усіх їх агітаційних матеріалів, а від напливу агітаторів студентам у гуртожитках не буде продишу. Наступного дня після моєї відмови до університету заявився ревізор КРУ, який через два дні склав акт про нецільове використання чорнобильського фонду у вигляді незаконної виплати студентам-чорнобильцям 97 тисяч гривень. Мотивував тим, що Вінниця не є чорнобильською зоною, а тому ми не маємо права доплачувати нашим студентам-чорнобильцям чорнобильську до-

бавку до стипендії. І навіть коли йому було показано статтю закону, в якій чітко визначено, що в разі вступу до університету абітурієнта із чорнобильської зони у віці до 18 років за ним зберігаються чорнобильські доплати до 23 років, де б не знаходився цей університет, ревізор КРУ все-одно відмовився переробити свій акт. І інформація з цього акту віце-прем'єр-міністром з уряду Януковича була покладена на стіл міністра Василя Кременя разом з вимогою про моє негайне звільнення з посади ректора. І ця вимога — звільнити мене з посади ректора, була знята з порядку денного віце-прем'єром лише після того, як міністр Василь Кремень запропонував спочатку направити міністерську комісію для перевірки висновків КРУ, в достовірність яких, уже багато років добре мене знаючи, він не повірив.

— Повернімось до 17-ти і 14-ти мільйонів.

— Бюджетні кошти пішли на виплату 100% стипендії, 80% зарплати співробітників, 65% зарплати викладачів і 60% вартості комунальних послуг — тепла, електроенергії, води і газу.

А 20% зарплати співробітників, 35% зарплати викладачів і 40% вартості комунальних послуг ми сплатили із тих коштів, які заробили самі за рахунок надання платних послуг населенню.

Крім того, власними коштами платили за зв'язок та покривали витрати на відрядження і участь в наукових конференціях, утримували транспорт, комп'ютерні центри та інженерні комунікації, купляли навчальне обладнання, меблі для залів, лабораторій, кафедр та гуртожитків, комп'ютери, ліцензоване програмне забезпечення і підручники та навчальні посібники, здійснювали усі види ремонтних робіт, підтримували видавничу та науково-дослідну діяльність університету, а також здійснювали інші проплати, необхідні для забезпечення життєдіяльності університету.

Саме за рахунок цих коштів завершили створення сучасного центру зварювальних технологій і лабораторії комп'ютерної діагностики автомобілів в Інституті машинобудування, сучасного автоматизованого центру виробництва тротуарної плитки та освоєння технологій оздоблення нею територій в Інституті інтеграції навчання з виробництвом, сучасної лабораторії засобів захисту інформації в Інституті інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, сучасної відеокomp'ютерної системи спостереження за ходом вступних іспитів у приймальній комісії, ефективної системи захисту від посягань сторонніми особами на майно комп'ютерних центрів у нічні години.

— Багатьох цікавить реконструкція гуртожитку №1.

— Близько 500 тисяч із власних коштів ми витратили на її продовження. Планувалось витрати-

Вітаємо!

*Журналіст ... мусить бути не слугою,
але вчителем своєї нації*

Іван Франко

Національна спілка журналістів України нагородила

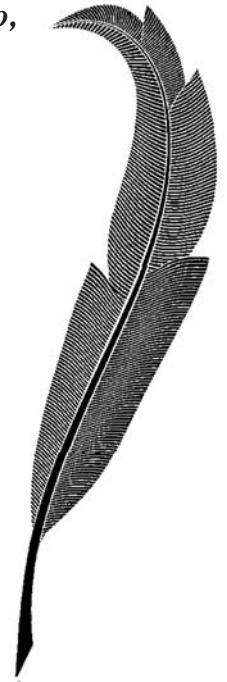
Почесною грамотою

*ректора Вінницького національного
технічного університету*

Бориса Івановича Мокіна

*за значний внесок у розвиток сучасної
української публіцистики, вагомий доробок
у духовну скарбницю нашого народу,
активну державницьку позицію.*

Голова НСЖУ Ігор Лубченко

ти більше, але через підвищення на 50% заробітної плати, значну частину якої платимо з власних коштів університету, довелось полишити ці плани.

Нині реконструкцію 1-го гуртожитку доводимо до стадії чистових робіт. І ті 50 жилих секцій на перших трьох поверхах, що заплановані для забезпечення житлом працівників університету, розподілимо навесні 2006 року, аби влітку надати можливість тим, хто це житло отримає, зайнятись його впорядкуванням. Завершимо цього року і капітальний ремонт останніх стояків 4-го студентського гуртожитку. Потрібен капітальний ремонт їдальні нашого спортивно-оздоровчого табору.

Хочу ще сказати про підписання влітку дуже вигідного для нашого університету договору з фірмою «Хорс-Телеком», згідно якого ця фірма за свій рахунок 100-відсотково телефонізує усі кімнати в студентських гуртожитках і проведе в усі студентські кімнати Інтернет. Уже до гуртожитків підведено оптоволоконний кабель від збудованої цією фірмою АТС-58, яка обслуговуватиме замість виведеної з експлуатації застарілої АТС-44 не лише студентські гуртожитки, а й університетські корпуси.

— Борисе Івановичу, користуючись нагодою, не можу не запитати про Ваші здобутки як викладача, експерта, науковця, громадського діяча та члена Національної спілки журналістів.

— Як викладач:

- на умовах погодинного навантаження прочитав два лекційних курси — «Математичні методи ідентифікації електромеханічних процесів» (для

студентів 2-го та 3-го курсів) і «Оптимізація електроприводів» (для студентів 5-го курсу);

- у співавторстві з доцентом Віталієм Мокіним і науковим співробітником Олександром Мокіним підготував і видав навчальний посібник з математичних методів ідентифікації електромеханічних процесів, доповнивши відомі вам перші дві частини, написані раніше у співавторстві з Віталієм Мокіним і присвячені ідентифікації лінійних неперервних та дискретних детермінованих і стохастичних систем, третьою частиною, написаною у співавторстві з Олександром Мокіним і присвяченою ідентифікації нелінійних систем та систем з розподіленими параметрами;

- керував роботою чотирьох аспірантів (Олександр Мокін, Сергій Жуков, Олена Слободянюк, Юлія Маримончик) і трьох пошукувачів, із яких двоє (Віталій Мокін та Віктор Мізерний) успішно працюють над докторськими дисертаціями, а Наталія Ляховченко над кандидатською дисертацією.

Як експерт:

- виконував обов'язки голови однієї докторської спецради (зі спеціальностей 01.02.05, 05.13.05, 05.13.13) та члена ще двох спецрад — однієї докторської (зі спеціальностей 05.11.08, 05.11.13, 05.11.16) та однієї кандидатської (зі спеціальностей 05.09.03, 05.14.02);

- виконував обов'язки члена експертної ради міністерства з інформатики, прорецензувавши та давши оцінку близько 50 проектів, поданих колективами учених різних ВНЗ для отримання державного фінансування;

- виконував обов'язки наукового редактора наукового журналу «Вісник Вінницького політехнічного інституту», усі 6 чисел якого виходили без

запізнення, а усі статті проходили жорстке рецензування.

Як науковець:

- опублікував у співавторстві з Самуїлом Качивом, Андрієм Камінським та Михайлом Розводюком три наукові монографії, в які увійшли результати, отримані при написанні ними під моїм керівництвом кандидатських дисертацій;

- опублікував у співавторстві з аспірантами понад десяток наукових статей у наукових журналах за переліком ВАК;

- отримав у складі наукових колективів 5 патентів на винаходи та авторські комп'ютерні програми;

- виконував обов'язки члена Президії Академії педагогічних наук України, яка має статус галузевої державної, та члена Президії Міжнародної академії наук вищої школи, яка має статус міждержавної;

- обраний у травні і приступив до виконання обов'язків члена Національного комітету України з автоматичного керування;

- виконував обов'язки голови або члена оргкомітету близько десятка наукових та науково-технічних конференцій, що проходили у звітному році на базі нашого університету та інших наукових організацій.

Як громадський діяч та член Національної спілки журналістів:

- опублікував книгу історико-публіцистичного характеру «Що за горизонтон?», в якій виклав авторське бачення подій, що мали місце в університеті, на Вінниччині та в Україні і світі протягом року з лютого 2004 по лютий 2005;

- опублікував ряд публіцистичних статей, присвячених аналізу подій та пропозиціям стосовно шляхів реформування в різних напрямках життєдіяльності держави, в «Бюлетені ВАК України», в «Дзеркалі тижня», в університетському «Імпульсі» та в кількох місцевих газетах;

- надіслав письмові звернення до міністра та губернатора з закликом розібратись і публічно висловити свою точку зору з приводу публікацій і депутатського запиту народного депутата Миколи Мельника стосовно отримання з порушенням нормативних документів ректором Вінницького державного педагогічного університету Олександром Шестопалюком обох його учених звань — і професора, і, як нещодавно з'ясувалось, доцента також.

Чесно признаюсь, що, якби до мене не поступила інформація, що в рамках адміністративно-територіальної реформи знову розглядається питання про об'єднання усіх державних університетів Вінниці в один, ректором якого буде поставлено Олександра Шестопалюка, оскільки і академік АПНУ Борис Мокін, і член-кореспондент АМНУ Василь Мороз, і професор Леонід Серєда уже переступили через поріг 60-и років, то не вик-

лючено, що я теж був би лише пасивним спостерігачем усіх тих подій, що розгорнулись навколо сумнівного отримання Олександром Шестопалюком усіх його вчених звань. Але після того, як я дізнався, що в рамках нового університету мені, як ректору майбутнього Вінницького політехнічного інституту у структурі Вінницького державного університету доведеться втілювати у життя усе те, що нині реалізує у Вінницькому педагогічному університеті людина, що заочно закінчила факультет фізкультури, яка, незважаючи на обіймання протягом кількох років посад начальника обласного управління освіти та заступника губернатора з питань освіти, так до цього часу і не вивчила нормативні документи вищої школи, я стороннім спостерігачем більше бути уже не міг. Сьогодні усіма високими покровителями Шестопалюка робиться усе можливе і неможливе для того, щоб вивести його з-під удару і звинуватити у фальсифікації документів на присвоєння ученого звання доцента виключно лише колишнього ученого секретаря Тернопільської академії народного господарства, котрий, начебто зробив це, не поставивши до відома Шестопалюка, який, підписуючись на цих документах, начебто нічого не знав про те, що обрання за конкурсом на посаду доцента і представлення до ученого звання доцента - це різні події, між якими повинно пройти не менше року. У рамках цих заходів зі спасіння реноме Шестопалюка мене запевнено одним із керівників міністерства, що об'єднання вінницьких університетів з порядку денного знято, а якщо воно і підніматиметься, то не стоятиме питання про призначення ректором об'єднаного університету Олександра Шестопалюка. Це мене заспокоїло, і я перестав цікавитись Шестопалюком.

Що ж до питання об'єднання вінницьких університетів в один, то я не проти об'єднання і не проти повернення нас знову у Вінницький політехнічний інститут, але за умови збереження за інститутом юридичної особи і надання об'єднаному університету статусу національного, оскільки в разі втрати цього статусу ми усі втратимо 15-відсоткову надбавку до зарплати, на що звичайно ж ніхто в нашому колективі не погодиться. А щодо ректорства, то я погоджусь і на те, щоб бути ректором лише у Вінницькому політехнічному інституті, якщо на посаду ректора об'єднаного університету запропонують авторитетну в науковому світі людину, яка чесно захистила і кандидатську, і докторську дисертації та без порушень нормативних документів отримала учені звання доцента і професора.

— **Дякую за розмову!**

— А я дякую за увагу. І поздоровляю шановних колег з початком нового навчального року, який, вірю, буде для нас усіх ще пліднішим, ніж рік, за який відзвітував!

ПРЕМІЯ ЗА РОЗБУДОВУ ДЕРЖАВИ

Кандидат технічних наук, доцент нашого Вінницького національного технічного університету Віталій Мокін став лауреатом премії Кабінету Міністрів України «За внесок молоді у розбудову держави» у номінації «За наукові досягнення». Диплом лауреата вінницький учений отримав на урочистостях в головній залі Будинку Уряду.

За термін, що пройшов з часу представлення Віталія Мокіна до участі в конкурсі (а це кілька місяців), інформація про його науковий доробок застаріла. І нині уже складає не 70 публікацій, а 100. Не дві монографії, а три.

У травні під час проведення Днів української науки в Польщі жвавий інтерес тамтешніх фахівців викликала розробка «Геоінформаційна аналітична система державного моніторингу поверхневих вод Вінницької області «ГІАС ДМПВ ВО». Її науковим керівником і одним з розробників є Віталій Мокін.

Нині в країні розробляється Державна програма моніторингу довкілля. Міністерство охорони навколишнього природного середовища України утворило міжвідомчу робочу групу для своєчасної підготовки проекту. До її складу увійшли спеціалісти головним чином столичних загальнодержавних відомств. А наш регіон представляє завідувач кафедри моделювання та моніторингу складних систем Вінницького національного технічного університету Віталій Мокін. І не випадково — екологічні наукові розробки молодого вченого уже мають широке впровадження в нашій області: в Держуправлінні екології та природних ресурсів у Вінницькій області, Управлінні з надзвичайних ситуацій області, обласній санепідемстанції, Вінницькому обласному центрі з Гідрометеорології, Вінницькому облводгоспі, Південно-Бузькому басейновому управлінні водних ресурсів. А тепер затребувані і на всеукраїнському рівні. Адже після певної адаптації легко можуть бути застосовані в будь-якій іншій області чи регіоні України або ж і в іншій країні.

До речі, торік у нашому Вінницькому національному

технічному університеті ефективність роботи аспірантури склала рекордну величину: 64 %, що в 4 рази перевищує середню по Міністерству освіти та науки України та в 3 рази середню серед вищих навчальних закладів України. Директором Інституту магістратури, аспірантури і докторантури ВНТУ є тридцятилітній Віталій Мокін. Тож, його внесок у цей беззаперечний успіх теж є до-

сить вагомим.

Приємно зауважити, що з часу набуття «політехом» статусу університету (20 квітня 1994 року) у нашому ВНЗ захищено 33 докторських дисертації. А кандидатських – 227. Це в перерахунку на одного науково-педагогічного працівника один з найкращих показників серед навчальних закладів МОН України. Приміром, ефективність підготовки докторів наук у ВНТУ є приблизно на 15% вищою, ніж в НТУУ «КПІ».

Вінницький національний технічний університет віднині має уже два лауреати цієї досить таки престижної премії. Торік її удостоївся доцент Андрій Матвійчук, про якого ми теж писали. Принагідно нагадаємо, що цією нагородою за вагомий науковий внесок у розбудову держави щороку в Україні відзначають лише 6 осіб.

Наука

Завідувач кафедри хімії і екологічної безпеки нашого університету, доктор технічних наук, професор Василь ПЕТРУК взяв участь у II Міжнародній науково-практичній конференції «Вода — дар природи», яка відбулася у місті Кельце (Польща).

На конференції Василь Григорович виступив з двома доповідями. «Спектрофотометрична система для контролю та локації водних об'єктів», авторами якої окрім самого професора Петрука є науковий співробітник кафедри ХЕБ Ігор Васильківський та студент групи АЕ-00 Віталій Іщенко. А також представив доповідь завідувача кафедри моделювання та моніторингу складних систем, кандидата технічних наук, доцента Віталія Мокіна «Геоінформаційна аналітична система моніторингу поверхневих вод у Вінницькій області (досвід розроблення і впровадження)». Обидва виступи зацікавили аудиторію і викликали чимало запитань, на які професор Петрук дав вичерпні відповіді. До

ПРО ВОДУ

речі, послуговувався Василь Григорович російською і польською мовами.

У конференції взяла участь зарубіжні делегації науковців з Данії, Фінляндії, Норвегії. Виступали міністри екології Польщі та Данії, а також керівник Келецької екологічної служби пан Ян Ліс і віце-маршалок Свентокшиського воєводства Йозеф Квічень.

Українську делегацію запросили відвідати Інститут екології та навколишнього середовища Свентокшиської академії та Свентокшиську політехніку.

Професор ВНТУ Петрук домовився з науковцями цих закладів про співробітництво та творчі стосунки. Обговорювалась можливість участі у спільних наукових українсько-польських проектах за програмою ІНТАС Європейського Співтовариства. Він також ознайомився із структурою, навчальними планами, науковими тематиками обох навчальних закладів, познайомилися з їх провідними вченими.

Окрім того, також Василь Григорович мав змогу ознайомитися з визначними місцями та пам'ятками природи Свентокшиського воєводства, зокрема з умовами утримання та фінансування Свентокшиського національного парку.

ФОРУМ для ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Сьогодні на теренах України вибудовуються нові напрямки освітянської галузі в контексті Болонських вимог. Вони передбачають можливі повороти і сценарії інтеграції на загально-європейському рівні під час вибору засобів оволодіння педагогічною технікою викладання навчальних дисциплін у вищому навчальному закладі.

Тож, чинними навчальними планами магістратури у ВНТУ передбачена дисципліна «Педагогічний практикум», в межах якої кожен магістрант повинен провести 30 занять для студентської аудиторії з обраної дисципліни випускаючої кафедри.

Аби підвищити навчально-методичний рівень проведення занять, Інститут магістратури, аспірантури та докторантури (ІнМАД) ВНТУ організував і провів конкурс педагогічної майстерності серед магістрантів. Залучалися Інтернет-ресурси освітянського серверу нашого навчального закладу. Порядок і умови проведення конкурсу, взірці методичних розробок лекційних, лабораторних та практичних занять, поради щодо проведення відкритих занять – усі ці матеріали були виставлені на форумі ІнМАД, який за два місяці до конкурсу розпочав свою роботу.

Обговорювалися відкриті заняття і проводилося голосування конкурсних комісій (до речі, їх було дві – магістрантів та викладачів) теж на форумі ІнМАД за адресою: <http://imad.vstu.vinnica.ua/forums/upload/index.php>. На форумі реєструються користувачі (студенти, магістранти, аспіранти, викладачі, працівники оргвідділу ІнМАД) — вводиться інформація про себе, сферу своєї наукової діяльності, свій e-mail та ін. На форумі функціонує чат. Користувачі між собою можуть обмінюватися й приватними повідомленнями. Засіб спілкування — державна мова. Сьогодні на форумі зареєстровано понад 150 користувачів. Він має понад 500 повідомлень.

У межах роботи форуму й реалізовано проект конкурсу педагогічної майстерності серед магістрантів університету. З цією метою розроблено програмний модуль, який розраховує рейтинг конкурсанта за результатами електронного голосування представників конкурсних комісій.

Конкурс педагогічної майстерності проводився в два етапи:

I. Визначення переможців конкурсу серед магістрантів у профільних інститутах (за підсумками проведених занять в межах дисципліни «Педагогічний практикум»).

II. Визначення кращого лектора, кращого викладача лабораторних і практичних занять університету серед конкурсанта-переможців першого етапу конкурсу.

Кожний з учасників II етапу конкурсу подав електронну заяву на форум ІнМАД:

Другий етап конкурсу відбувався з 1 по 10 червня 2005 року. У ньому взяли участь 11 магістрантів.

До складу журі викладачів входили: Г. П. Котлярова (доцент, завідувач НМВ), Л. А. Мацко (доцент, завідувач кафедри ППС), О. Б. Залюбівська (ст. викладач кафедри КМД), І. В. Коц (доцент кафедри ТГП), С. В. Бевз (доцент, заступник директора ІнМАД з магістратури).

До складу студентського журі могли увійти усі магістранти, крім тих, хто навчається в профільному інституті конкурсанта, і крім самих конкурсанта.

Склад журі висвітлювався на сторінках форуму разом з результатами конкурсу:

За складним графіком, який висвітлювався на форумі ІнМАД, магістранти відвідували відкриті заняття конкурсанта і оцінювали їх за вісімнадцятьма узагальненими критеріями, які згруповані в три блоки: структура навчального заняття, стиль проведення заняття, використання технічних засобів навчання. Оцінювали за семибальною шкалою:

- 1 – незадовільно;
- 2 – задовільно;
- 3 – не дуже добре;

Учасники конкурсу	
Прізвище, ім'я, по батькові	Колодезна Ганна Олексіївна
Назва дисципліни	Експлуатація ЕОМ
Тема заняття	Робота з базою даних в редакторі Microsoft Word із використанням навігатора.
Профільний інститут	ІТКІ
Тип заняття	лабораторне заняття
Номер форуму	34
Номер теми	182
Конкурсант	Ганна Колодезна
Відкрите заняття відбулося 8 червня в аудиторії 2126 на 7 уроці.	
Редагувати Оцінити Результати	
Змінити склад журі Випустити	
Склад журі викладачів	Склад журі магістрантів
Оксана Залюбівська Галина Котлярова Лариса Мацко	Сергій Бабій Сергій Костюк Сергій Демет'єв Анна Лашенко Дмитро Пискарєв Дмитро Балховський

- 4 – добре;
- 5 – дуже добре;
- 6 – відмінно;
- 7 – зразково.

Результати оцінювання магістрантів динамічно оновлювалися на форумі ІнМАД. За оцінками кожного представника журі-викладача та середньою оцінкою журі магістрантів з урахуванням призових балів за рецензування відкритих занять визначилися переможці конкурсу педагогічної майстерності. Результати оцінювання відображені на сторінці форуму ІнМАД.

Слід відзначити хорошу підготовку кожного конкурсанта, високу активність журі магістрантів. Місця за загальними результатами конкурсу розподілилися так:

Проведення лекцій:

1. Паянок Олександр Анатолійович (кафедра ЕМСА) [5.3875]
2. Голубева Тетяна Олександрівна (кафедра КСУ) [5.3667]
3. Трояновська Тетяна Іванівна (кафедра ОТ) [4.8227]

Проведення практичних і лабораторних занять:

1. Колодезна Ганна Олексіївна (кафедра ПЗ) [6.0917]
2. Боднар Лілія Анатоліївна (кафедра ТЕ) [5.0976]
3. Курганова Людмила Юріївна, Одреховський Вадим Броніславович (кафедра ЕСС) [5.0265]

Найбільшу кількість голосів за підсумками як журі магістрантів, так і журі викладачів набрала магістрант профільного інституту ІНІТКІ Ганна Колодезна. Щиро вітаємо конкурсанта з впевненою перемогою в конкурсі!

Основним незаперечним позитивом проведеного відкритого заняття була його висока результативність. Усі студенти виявлено в ході опитування і перевірки заготовок звітів до даної лабораторної роботи. Студенти отримали визначену кількість балів за підготовку до лабораторної роботи і приступили до її самостійного виконання, керуючись методичними вказівками до роботи, які містили короткі теоретичні настанови і контрольний приклад.

Вважаємо, що проведення таких конкурсів дає змогу його учасникам підвищити навчально-методичний рівень викладання, удосконалити педагогічну майстерність магістрантів, а залучення Інтернет-ресурсу для його проведення створює принципово нову атмосферу відкритості і співпраці. Певна річ, організація таких конкурсів має стати традиційною.

**Світлана Бевз, доцент,
заступник директора ІнМАД з магістратури**

Олімпіада

Чвертьфінал буде півфіналом

Чвертьфінал першості світу з програмування серед студентських команд проходив з 7 по 9 вересня у Вінницькому національному технічному університеті. Такий високий статус має Всеукраїнська студентська олімпіада, яка проводиться у ВНТУ уже в'яте.

В олімпіаді брали участь 27 команд-переможниць регіональних змагань, які відбулись у квітні в Києві, Запоріжжі, Донецьку і Хмельницькому. Приїхала команда технічного університету Молдови. На жаль, в останній момент виникли проблеми з візами у команди Королівського технологічного університету Стокгольма, яка напередодні підтверджувала свою участь у змаганнях.

Чому ж олімпіада проводиться саме у Вінниці?

Вінницький національний технічний університет був ініціатором проведення всеукраїнської олімпіади з програмування. Має достатню матеріальну базу, а його студенти досвід участі й успіхів у міжнародних змаганнях з програмування. Між іншим, найсолідніші університети світу знаходяться у невеличких містах, адже тут менше спокус і студенти більше часу віддають саме навчанню, а не розвагам.

А переможці хто?

Команда Харківського національного університету радіоелектроніки (Вадим Ільясов, Олександр Ключка, Ілля Климів, тренер — Олександр Вечур). Від генерального спонсора Всеукраїнської олімпіади з програмування — київської фірми «Арт-мастер» їм у дарунок фотопринтер Canon. Кожному. Два других місця олімпіади виборили: першокурсники Київського національного університету імені Шевченка Юрій Знов'як і Андрій Гриненко (до речі, золоті призери першості світу з програмування серед школярів) та студенти Донецького національного технічного університету. Їм від фірми «Арт-мастер» фотосканер Canon. Також кожному. Три треті позиції здобули команди: Вінницького національного технічного університету, Львівського національного університету імені Івана Франка, та Національного технічного університету України «КПІ».

У Вінниці студенти-програмісти не лише змагалися, а й добре відпочили і розважилися. Головний ентузіаст олімпіади, тренер команди ВНТУ доцент Володимир Месюра (між іншим, клопотаннями Міністерства освіти і науки його представлено до звання «Заслужений працівник народної освіти України») зауважив: «Я був на багатьох змаганнях програмістів у Румунії, Швеції, але ніде вони не відбувалися так весело і приязно, як цього разу у Вінниці. За це маємо бути вдячні нашому генеральному спонсору».

Підтвердження тому, що Всеукраїнська студентська олімпіада з програмування проводиться на високому рівні — вона має реальний шанс незабаром отримати статус півфіналу першості світу з програмування.

А поки що переможці вінницької олімпіади поїдуть змагатися за вищий п'єдестал до Бухареста. Кошти надає Міністерство освіти і науки України.

Слід зазначити, що в попередні роки команда нашого університету жодного разу нижче другого місця не посідала. І цього року ми заслугоували на вищий результат, якби не суб'єктивне судійство члена журі із конкуруючого університету. Але, як гостинні господарі, ми не стали апелювати і погодились із третьою сходинкою на п'єдесталі.

СПОРТ

«Олімпійський» призер

II місце у змаганнях на Кубок НСК — Національного спортивного комплексу «Олімпійський» здобув студент нашого університету Євген Дербеньов (група ІТГ-01 Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання).

Фінальні змагання відбулися щойно — на початку осені. Але щоб до них дістатися, слід було вдало виступити навесні — у першому турі змагань, і влітку — у другому. Лише дванадцятьом спортсменам з усієї країни то вдалося.

На фіналі Кубка НСК найшвидше дистанцію 1500 м пробіг чемпіон

України серед молоді, досвідчений майстер спорту Олексій Борисюк з Чернігівської області. Кандидат у майстри спорту з легкої атлетики Євген Дербеньов йому дещо поступився.

Наш Женя — чемпіон Вінниччини на середніх дистанціях (1500 і 800 м). Має досвід вдалих виступів на Чемпіонаті України, на Кубку України, на Універсіаді серед ВНЗ, у змаганнях на призи олімпійських чемпіонів.

У легку атлетику хлопець прийшов з легкої руки тренера О.Тюбанової. А починав з футболу. Уже маючи II дорослий розряд, вирішив, що перспектив на ігровому полі для нього нема. Взявся активно тренуватися у заслуженого тренера України В.Коньюкова. Щодня. А влітку той двічі на день. Коли результати на біговій доріжці стали втішати, той виснажлива щоденна робота почала видаватися легшою.

А футбол залишився хобі. Ще подобається Жені більярд, настільний теніс. Якщо відверто — взагалі спорт. Завдяки легкій атлетиці об'їздив усю Україну, знайшов друзів і в Києві, і в Донецьку, і у Львові. Любов до спорту у Жені родинна. Мама — кандидат у майстри спорту з легкої атлетики. Сестричка-шестикласниця всерйоз займається художньою гімнастикою. А тато військовий. Йому теж без спорту аж ніяк.

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

відповідно

до Закону України «Про вищу освіту»

оголошує конкурс на заміщення вакантної посади

Кафедра мовознавства:

старший викладач – 1 посада

Термін подання документів – 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- заява про участь у конкурсі;
- особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- список опублікованих наукових праць і винаходів;
- копія трудової книжки;
- характеристика з останнього місця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

Документи подавати ученому секретареві університету за адресою:

Вінницький національний технічний університет,
кімната 2204, навчальний корпус № 2,
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021

Телефони для довідок: 46-57-72, 58-04-19, 58-02-55

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)
І. П. Зянько
(редактор)
П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
Б. І. Мокін
С. В. Юхимчук,
М. П. Свірідов,
Л. І. Волхонська,
Г. П. Котлярова,
Т. С. Криклива,
М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

21021, м. Вінниця,
Хмельницьке шосе, 95,
корп. «2», кімн. 2218

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 58-02-68

«Імпульс» — щомісячник

Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, кімн. 114, тел. 58-05-32

Комп'ютерна верстка — Криклива Т. С.
Кушнір О. О.

Фото — Сергія Маркова

Підписано до друку 23.09.05. Формат 29,7 42 1/2.
Наклад 625 прим. Зам. № 2005-161

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 58-01-59